

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 7 ΜΑΡΤΙΟΥ 1969

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
41

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 117

Περί κερφόσεως τῆς μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Βελγίου συμβάσεως ἀποσκοπούσης τὴν ἀποφυγὴν τῆς διπλῆς φορολογίας καὶ τὴν ρύθμισιν ὀρισμένων ἐτέρων ζητημάτων ἐν σχέσει πρὸς τοὺς φόρους ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον Μόνον.

Κυροῦται καὶ ἔχει ἰσχὺν νόμου ἡ ὑπογραφεῖσα ἐν Ἀθήναις τὴν 24ην Μαΐου 1968 σύμβασις μετὰ τοῦ προσηρητημένου αὐτῇ τελικοῦ πρωτοκόλλου μετὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Βελγίου, ἀποσκοπούσα τὴν ἀποφυγὴν τῆς διπλῆς φορολογίας καὶ τὴν ρύθμισιν ὀρισμένων ἐτέρων ζητημάτων ἐν σχέσει πρὸς τοὺς φόρους ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος, τῆς ὁποίας τὸ κείμενον ἔπεται εἰς τὴν ἐλληνικὴν καὶ τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Φεβρουαρίου 1969

Ἐν Ὀνόματι τοῦ Βασιλέως
Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΓΕΩΡΓ. ΖΩΙ-ΤΑΚΗΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

Γ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Α'
ΣΤΥΛ. ΠΑΤΤΑΚΟΣ

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Β'
ΔΗΜ. ΠΑΤΙΑΝΗΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Ν. ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ, Π. ΠΗΠΗΝΕΛΗΣ, ΠΑ. Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΛΑΜ. ΑΝΑΡΤΩΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΘΕΟΦ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, ΛΟΥΚ. ΠΑΤΡΑΣ, ΑΔΕΞ. ΜΑΤΘΑΙΟΥ, ΚΩΝΣΤ. ΚΥΡΙΑΙΟΣ, ΕΠΑΜ. ΤΣΕΛΑΛΟΣ, ΑΠΟΣΤ. ΒΟΡΙΑΤΖΗΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΛΑΜΗΤΡΙΟΥ, ΠΑΝΑΓ. ΤΖΕΒΕΛΕΚΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Φεβρουαρίου 1969

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΠΑ. Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Μεταξὺ τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Βελγίου ἀποσκοπούσα τὴν ἀποφυγὴν τῆς διπλῆς φορολογίας καὶ τὴν ρύθμισιν ὀρισμένων ἐτέρων ζητημάτων ἐν σχέσει πρὸς τοὺς φόρους ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος.

Η Α. Μ. Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
καὶ

Η Α. Μ. Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΒΕΛΓΩΝ

ἐπιθυμούντες τὴν ἀποφυγὴν τῆς διπλῆς φορολογίας καὶ τὴν ρύθμισιν ὀρισμένων ἐτέρων ζητημάτων, ἐν σχέσει πρὸς τοὺς φόρους ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος, ἀπεφάσισαν τὴν σύναψιν συμβάσεως καὶ διόρισαν πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτόν, ὡς πληρεξούσιους τῶν, ἡτοι :

Η Α. Μ. Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

τὴν Α. Ε. τὸν κ. Παναγιώτην Πηινέλην, Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν

Η Α. Μ. Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΒΕΛΓΩΝ

τὴν Α. Ε. τὸν Κόμητα DE SELYS LONGCHAMPS, Ἐκτακτὸν καὶ Πληρεξούσιον Πρέσβυν οἱ ὅποιοι, ἐπιδείξαντες τὰ σχετικὰ πληρεξούσια τῶν, εὐρεθέντα ἐν ἀπολύτῳ τάξει, συναρμόνησαν ἐπὶ τῶν κάτωθι διατάξεων :

1. Πεδίον ἐφαρμογῆς τῆς συμβάσεως.

Ἄρθρον 1.

Πρόσωπα εἰς ἃ ἀναφέρεται ἡ σύμβασις.

Ἡ παρούσα σύμβασις ἐφαρμόζεται εἰς τὰ πρόσωπα, τὰ ὅποια εἶναι κάτοικοι ἐνὸς συμβαλλομένου Κράτους ἢ ἀμφοτέρων τῶν Κρατῶν.

Ἄρθρον 2.

Φόροι τοὺς ὁποίους ἀφορᾷ ἡ Σύμβασις.

1. Ἡ παρούσα σύμβασις ἐφαρμόζεται εἰς τοὺς φόρους ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος, οἱ ὅποιοι εἰσπράττονται διὰ λογαριασμοῦν ἐκάστου τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν, τῶν πολιτικῶν ὑποδιαιρέσεων αὐτῶν καὶ τῶν κατὰ τόπους κοινοτήτων, οἰονδήποτε καὶ ἂν εἶναι τὸ σύστημα τῆς εἰσπράξεως.

2. Ὡς φόροι ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος θεωροῦνται οἱ φόροι οἱ ἐπιβαλλόμενοι ἐπὶ τοῦ συνολικοῦ εἰσοδήματος ἢ ἐπὶ στοιχείων εἰσοδήματος ἀχέτως ἂν οἱ φόροι αὗτοι ὑπολογίζονται, συμφῶνως πρὸς τὸ γενικὸν καθεστῶς ἢ ἐπὶ ἐιδικῶν ἁτάσεων, συμπεριλαμβανομένων τῶν κερδῶν τῶν προσερχομένων ἐν τῇ ἐκπλήξεσι κινήτης ἢ ἀκινήτου περιουσίας, ὡς καὶ οἱ φόροι ἐπὶ τῆς υπεραξίας.

3. Οἱ ἐν ἰσχύι ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐφαρμόζεται ἡ σύμβασις εἶναι κυρίως :

Α. Ὅσον ἀφορᾷ το Βέλγιον :

α, ὁ φόρος τῶν φοτικῶν προσώπων :

β) ὁ φόρος τῶν Ἑταίρειων·

γ) ὁ φόρος τῶν νομικῶν προσώπων·

δ) ὁ φόρος τῶν μὴ κατοικῶν Βελγίου,

συμπεριλαμβανομένων τῶν προεισπράξεων, καὶ τῶν συμπληρωματικῶν προεισπράξεων, τῶν προσαυξήσεων τῶν ρηθέντων φόρων καὶ προεισπράξεων, ὡς καὶ τοῦ προσθέτου δημοτικοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ φόρου τῶν φυσικῶν προσώπων (καλούμενοι ἐφεξῆς «ὁ Βελγικὸς φόρος»).

Β. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἑλλάδα:

α) ὁ φόρος ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος τῶν φυσικῶν προσώπων·

β) ὁ φόρος ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος τῶν νομικῶν προσώπων·

γ) ὁ φόρος ἐπὶ τῶν πλοίων·

συμπεριλαμβανομένων τῶν ἐκ τῶν φόρων τούτων ὑπολογιζομένων ἐπὶ εἰδικῶν βάσεων, τῶν συμπληρωματικῶν φόρων ἐπὶ τῶν φόρων τούτων καὶ τῶν εἰσφορῶν τῶν ὑπολογιζομένων ἐπὶ τοῦ ποσού τῶν φόρων τούτων (καλούμενοι ἐφεξῆς «ὁ Ἑλληνικὸς φόρος»).

4. Ἡ σύμβασις θὰ ἐφαρμόζεται ἐπίσης ἐπὶ τῶν ἐπιβληθῆσάντων τυχόν φόρων παρομοίας ἢ ἀναλόγου φύσεως, οἱ ὁποῖοι ἤθελον προτεθῆναι εἰς τοὺς παρόντας φόρους ἢ ἤθελον ἀντικαταστήσει αὐτούς. Αἱ ἀρμόδιαι Ἀρχαὶ τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν θὰ ἀνακοινῶν εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους, τὰς ἐπελυθούσας εἰς τὴν φορολογικὴν τῶν νομοθεσιῶν τροποποιήσεις.

II. Ὁρισμοί.

Ἀρθρον 3.

Γενικαὶ διατάξεις.

1. Ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς παρούσης συμβάσεως ἐκτός ἐάν ἐκ τοῦ κειμένου ἐξάγεται διάφορος ἐρμηνεία:

α) ὁ ὅρος «Βέλγιον» χρησιμοποιούμενος ὑπὸ τὴν γεωγραφικὴν αὐτοῦ ἐννοίαν, ὑποδηλοῖ τὸ ἔδαφος τοῦ Βασιλείου τοῦ Βελγίου· ὁ ὅρος «Ἑλλάς» χρησιμοποιούμενος ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἐννοίαν, ὑποδηλοῖ τὰ ἔδαφη τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος·

β) αἱ ἐκφράσεις «ἐν συμβαλλομένον Κράτος» καὶ «τὸ ἕτερον συμβαλλομένον Κράτος» ὑποδηλοῦν, ἀναλόγως, τοῦ κειμένου, τὸ Βέλγιον ἢ τὴν Ἑλλάδα·

γ) ὁ ὅρος «πρόσωπον» συμπεριλαμβάνει τὰ φυσικὰ πρόσωπα καὶ τὰς Ἑταιρείας·

δ) ὁ ὅρος «Ἑταιρεία» ὑποδηλοῖ πᾶν νομικὸν πρόσωπον ἢ πᾶσαν ἑτέραν νομικὴν ὄντοτητα, ἢ ὁποία ὡς τοιαύτη φορολογεῖται διὰ τὰ εἰσοδήματά της εἰς τὸ Κράτος τοῦ ὁποίου εἶναι κάτοικος·

ε) αἱ ἐκφράσεις «ἐπιχειρήσεις ἐνὸς συμβαλλομένου Κράτους» καὶ «ἐπιχειρήσεις τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου Κράτους» ὑποδηλοῦν, ἀμοιβαίως ἐπιχειρήσιν ἀσκουμένην ὑπὸ κατοίκου τοῦ ἐνὸς συμβαλλομένου Κράτους·

στ) ἡ ἐκφρασις «ἀρμόδιαι ἀρχαὶ» ὑποδηλοῖ:

(1) ὅσον ἀφορᾷ τὸ Βέλγιον, τὴν ἀρμόδιαν ἀρχὴν συμφώνως πρὸς τὴν ἐθνικὴν νομοθεσίαν του, καὶ

(2) ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἑλλάδα, τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ἢ τὸν ἀντιπρόσωπόν του.

2. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς συμβάσεως ὑπὸ ἐνὸς συμβαλλομένου Κράτους πᾶσα ἐκφρασις μὴ καθοριζομένη ἄλλως ἔχει τὴν ἐννοίαν ἢ ὁποία δίδεται ὑπὸ τῆς νομοθεσίας τοῦ ρηθέντος Κράτους τῆς ἀφορώσης τοὺς φόρους οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν τὸ ἀντικείμενον τῆς συμβάσεως, ἐκτός ἐάν ἐκ τοῦ κειμένου ἐξάγεται διάφορος ἐρμηνεία.

Ἀρθρον 4.

Φορολογικὴ κατοικία.

1. Ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς παρούσης συμβάσεως ἡ ἐκφρασις «κάτοικος ἐνὸς συμβαλλομένου Κράτους» ὑποδηλοῖ πᾶν πρόσωπον τὸ εἰσόδημα τοῦ ὁποίου ὑπόκειται εἰς τὸν φόρον ἐντὸς τοῦ Κράτους τούτου, λόγῳ τῆς κατοικίας του, τῆς διαμονῆς του, τῆς ἔδρας τῆς διευθύνσεώς του ἢ παντὸς ἑτέρου κριτηρίου ἀναλόγου φύσεως.

2α Ὡστόσο, συμφώνως πρὸς τὴν διάταξιν τῆς παραγράφου 1, ἐν φυσικὸν πρόσωπον θεωρεῖται ὡς κάτοικος ἐκάστου τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν, ἢ περιπτώσεως ἐπιλύεται: ἔσσει τῶν κατωθι κανόνων:

α) Τὸ πρόσωπον τοῦτο θεωρεῖται ὡς κάτοικος τοῦ συμβαλλομένου Κράτους, εἰς τὸ ὁποῖον διαθέτει μόνιμον κατοικίαν.

Ἐὰν διαθέτῃ μόνιμον κατοικίαν εἰς ἀμφοτέρω τὰ συμβαλλόμενα Κράτη, θεωρεῖται ὡς κάτοικος ἐκείνου τοῦ συμβαλλομένου Κράτους μετὰ τοῦ ὁποίου διατηρεῖ τοὺς πλέον στενοὺς προσωπικοὺς καὶ οικονομικοὺς δεσμοὺς (κέντρον ζωτικῶν συμφερόντων).

β) ἐὰν τὸ συμβαλλόμενον Κράτος ὅπου τὸ πρόσωπον τοῦτο ἔχῃ τὸ κέντρον τῶν ζωτικῶν συμφερόντων του δὲν δύναται νὰ καθορισθῇ ἢ ἐὰν δὲν διαθέτῃ μόνιμον κατοικίαν εἰς οὐδὲν τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν, θεωρεῖται ὡς κάτοικος τοῦ συμβαλλομένου Κράτους ὅπου ἔχει τὴν συνήθη διαμονὴν του·

γ) ἐὰν τὸ πρόσωπον τοῦτο ἔχῃ συνήθη διαμονὴν εἰς ἀμφοτέρω τὰ συμβαλλόμενα Κράτη ἢ εἰς οὐδὲν ἐξ αὐτῶν, θεωρεῖται ὡς κάτοικος τοῦ συμβαλλομένου Κράτους τοῦ ὁποίου τυγχάνει ὑπήκοος·

δ) ἐὰν τὸ πρόσωπον τοῦτο τυγχάνῃ ὑπήκοος ἀμφοτέρω τῶν συμβαλλομένων κρατῶν ἢ οὐδενὸς ἐξ αὐτῶν, αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ τῶν συμβαλλομένων κρατῶν ἐπιλύουν τὸ ζήτημα δι' ἀμοιβαίας συμφωνίας.

3. Ὡστόσο, συμφώνως πρὸς τὴν διάταξιν τῆς πρώτης παραγράφου Ἑταιρεία τις θεωρεῖται ὡς κάτοικος ἐνὸς ἐκάστου τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν, θεωρεῖται ὡς κάτοικος τοῦ συμβαλλομένου Κράτους, ὅπου εὕρεσκαται ἡ ἔδρα τῆς πραγματικῆς διευθύνσεώς της.

Ἀρθρον 5.

Μόνιμος ἐγκατάστασις.

1. Ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς παρούσης Συμβάσεως, ἡ ἐκφρασις «μόνιμος ἐγκατάστασις» ὑποδηλοῖ καθωρισμένην ἐπαγγελματικὴν ἐγκατάστασιν, ὅπου ἡ ἐπιχειρήσις ἀσκέει ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὴν δραστηριότητά της.

2. Ἡ ἐκφρασις «μόνιμος ἐγκατάστασις» συμπεριλαμβάνει κυρίως:

α) ἔδραν διευθύνσεως

β) ὑποκατάστημα

γ) γραφεῖον

δ) ἐργοστάσιον

ε) ἐργαστήριον

στ) ὄρυχεῖον, λατομεῖον ἢ ἕτερον τόπον ἐκμεταλλεύσεως φυσικῶν πόρων.

ζ) συννευγὸν κατασκευῆς ἢ συναρμολογήσεως τοῦ ὁποίου ἡ διάρκεια ὑπερβαίνει τοὺς 12 μῆνας.

3. Δὲν θεωρεῖται ὅτι ὑφίσταται μόνιμος ἐγκατάστασις ἐξ ὅσων:

α) γίνεται χρήσις ἐγκαταστάσεως πρὸς τὸν μοναδικὸν σκοπὸν ἀποθηκεύσεως, ἐκθέσεως ἢ παραδόσεως ἐμπορευμάτων ἀρχόντων εἰς τὴν ἐπιχείρησιν.

β) διατηρεῖται ἀπόθεμα ἀγαθῶν καὶ ἐμπορευμάτων ἀνηκόντων εἰς τὴν ἐπιχείρησιν ἀποκλειστικῶς μόνον πρὸς τὸν σκοπὸν ἀποθηκεύσεως, ἐκθέσεως ἢ παραδόσεως.

γ) διατηρεῖται ἀπόθεμα ἀγαθῶν καὶ ἐμπορευμάτων, ἀνηκόντων εἰς τὴν ἐπιχείρησιν ἀποκλειστικῶς πρὸς τὸν σκοπὸν μεταποιήσεως ὑπὸ ἄλλης τινὸς ἐπιχειρήσεως.

δ) μόνιμος τις ἐπαγγελματικὴ ἐγκατάστασις χρησιμοποιεῖται ἀποκλειστικῶς πρὸς τὸν σκοπὸν ἀγορᾶς ἐμπορευμάτων ἢ συγκεντρώσεως πληροφοριῶν διὰ τὴν ἐπιχείρησιν.

ε) μόνιμος τις ἐπαγγελματικὴ ἐγκατάστασις χρησιμοποιεῖται, διὰ τὴν ἐπιχείρησιν, ἀποκλειστικῶς πρὸς τὸν σκοπὸν διαφημίσεως, παροχῆς πληροφοριῶν, ἐπιστημονικῆς ἐρευνῆς ἢ ἀναλόγων ἐνεργειῶν αἱ ὁποῖαι ἔχουν προπαρασκευαστικὸν ἢ βοηθητικὸν χαρακτῆρα.

στ) ἐπιχειρήσις τῆς ἐνὸς συμβαλλομένου Κράτους, μὴ ἐμπύπτουσα εἰς τὰς διατάξεις τῶν παραγράφων 2 καὶ 4, περιρρίζεται εἰς ἐθνικίστιν, πᾶντως ἢ παρὰχώρησιν χρήσεως ἐντὸς τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου Κράτους, οἰωνδήποτε ἐγκαταστάσεων, ὕλικῶν ἢ περιουσιακῶν στοιχείων καὶ δικαιωμάτων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἁρθρου 12.

4. Ἐν πρόσωπον —ἐκτός ἐάν πρόκειται περὶ αὐτονόμου πράκτορος ἀναφερομένου εἰς τὴν παράγραφον 5— τὸ ὁποῖον ἐνεργεῖ ἐντὸς ἐνὸς συμβαλλομένου Κράτους διὰ λογαριασμὸν ἐπιχειρήσεως τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου Κράτους, θεωρεῖται ὅτι ἀποτελεῖ μόνιμον ἐγκατάστασιν τῆς ἐπιχειρήσεως ἐντὸς τοῦ πρώτου Κράτους, ἐὰν συνάπτῃ συνήθως ἐντὸς τοῦ Κρά-

τους τούτου συμβάσεις ἐπ' ὀνόματι τῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης, ἐκτός ἐὰν ἡ δραστηριότης τοῦ προσώπου τούτου περιορίζεται εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμπορευμάτων διὰ τὴν ἐπιχείρησιν ταύτην.

5. Δὲν θεωρεῖται ὅτι μία ἐπιχείρησις ἐνὸς συμβαλλομένου Κράτους ἔχει μόνιμον ἐγκατάστασιν ἐντὸς τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου Κράτους ἐκ μόνου τοῦ γεγονότος ὅτι αὕτη ἀσχεῖ τὴν δραστηριότητά της ἐντὸς τοῦ Κράτους τούτου μέσῳ μεσίτου, γενικοῦ παραγγελιοδόχου ἢ οἰουδήποτε ἄλλου αὐτονόμου μεσάζοντος, ἐφ' ὅσον τὰ πρόσωπα ταῦτα ἐνεργοῦν ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς συνήθους δραστηριότητός των.

6. Τὸ γεγονός ὅτι μία Ἑταιρεία κάτοικος ἐνὸς συμβαλλομένου Κράτους ἐλέγχει — ἢ ἐλέγχεται ὑπὸ — μίαν(ς) Ἑταιρείαν(ς) κάτοικον τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου Κράτους ἢ Ἑταιρείαν ἀσχοῦσαν ἐν αὐτῷ τὴν δραστηριότητά της (ἔστω μέσῳ μίας μονίμου ἢ μὴ ἐγκαταστάσεως) δὲν ἀρκεῖ, αὐτὸ καὶ ἑαυτὸ, ὅπως χαρακτηριστικῶς οἰονδήποτε τῶν Ἑταιρειῶν τούτων ὡς μόνιμον ἐγκατάστασιν τῆς ἐτέρας.

III. Φορολογία εἰσοδημάτων.

Ἄρθρον 6.

Εἰσοδήματα ἐξ ἐκινήτου περιουσίας.

1. Τὰ εἰσοδήματα τὰ προσερχόμενα ἐξ ἀκινήτου περιουσίας φορολογοῦνται εἰς τὸ συμβαλλόμενον Κράτος ἐντὸς τοῦ ὁποίου εὐρίσκεται ἡ ἀκίνητος περιουσία.

2. Ἡ ἔκφρασις «ἀκίνητος περιουσία» καθορίζεται συμφῶνως πρὸς τοὺς νόμους (τὸ δίκαιον) τοῦ συμβαλλομένου Κράτους ὅπου εὐρίσκεται ἡ ἀκίνητος περιουσία. Ἡ ἔκφρασις περιλαμβάνει, ἐν πάσῃ περιπτώσει, τὰ ἐξαρτήματα ἀκινήτου περιουσίας, τὰ γεωγραφικὰ ἐργαλεῖα καὶ τὰ ζῶα τῶν Γωργικῶν καὶ θαλασσιῶν ἐκμεταλλεύσεων, τὰ δικαιώματα εἰς τὰ ὁποῖα ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ Ἰδιωτικοῦ δικαίου αἱ ἀφορῶσαι τὴν ἔγγειον ἰδιοκτησίαν, τὴν ἐπικαρπίαν ἐπὶ τῆς ἀκινήτου περιουσίας καὶ τὰ δικαιώματα ἐκ μεταβλητῶν ἢ παγίων ἀποζημιώσεων διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν ἢ διὰ τὴν παραχώρησιν τῆς ἐκμεταλλεύσεως μεταλλικῶν στρωμάτων πηγῶν καὶ ἐτέρων προϊόντων τοῦ ἐδάφους. Τὰ πλοῖα, τὰ σκάφη καὶ ἀεροσκάφη δὲν θεωροῦνται ὡς ἀκίνητος περιουσία.

3. Ἡ διάταξις τῆς πρώτης παραγράφου ἐφαρμόζεται ἐπὶ εἰσοδημάτων προσερχομένων ἐκ τῆς ἀμέσου ἐκμεταλλεύσεως ἢ ἀμέσου ἐπικαρπίας, ἐκ τῆς μισθώσεως ἢ τῆς πακτώσεως ὡς καὶ πάσης ἄλλης μορφῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς ἀκινήτου περιουσίας.

4. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 3 ἐφαρμόζονται ἐπίσης ἐπὶ εἰσοδήματος προσερχομένου ἐξ ἀκινήτου περιουσίας ἐπιχειρήσεως ὡς καὶ ἐπὶ εἰσοδήματος ἀκινήτου περιουσίας χρησιμοποιουμένης διὰ τὴν ἀσκήσιν ἐλευθέρου ἐπαγγέλματος.

Ἄρθρον 7.

Κέρδη ἐξ ἐπιχειρήσεων.

1. Τὰ κέρδη μίας ἐπιχειρήσεως ἐνὸς συμβαλλομένου Κράτους δὲν φορολογοῦνται εἰμὴ ἐντὸς τοῦ Κράτους τούτου, ἐκτός ἐὰν ἡ ἐπιχείρησις ἀσκήσῃ τὴν δραστηριότητά της ἐντὸς τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου Κράτους διὰ μόνιμον ἐν αὐτῷ ἐγκατάστασιν. Ἐὰν ἡ ἐπιχείρησις ἀσκήσῃ τὴν δραστηριότητά της κατὰ τὸν τρόπον αὐτόν, τὰ κέρδη τῆς ἐπιχειρήσεως φορολογοῦνται ἐντὸς τοῦ ἐτέρου Κράτους, ἀλλὰ μόνον ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα προέρχονται ἐκ τῆς ὡς ἄνω μονίμου ἐγκαταστάσεως.

2. Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παραγράφου 3, ὡσάκις ἐπιχειρήσις ἐνὸς συμβαλλομένου Κράτους ἀσχεῖ τὴν δραστηριότητά της ἐντὸς τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου Κράτους διὰ μόνιμον ἐγκατάστασιν εὐρισκομένης ἐντὸς τοῦ Κράτους τούτου, εἰς ἕκαστον τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν, θεωρεῖται ὅτι ἀνήκουν εἰς τὴν μόνιμον αὐτὴν ἐγκατάστασιν τὰ κέρδη τὰ ὁποῖα διὰ τὴν αὐτὴν ἐγκατάστασιν, ἐὰν ἦτο διάφορα καὶ ἀνεξάρτητα ἐπιχειρήσεις ἀπορροούμεναι εἰς τὴν αὐτὴν ἢ παρομοίαν δραστηριότητα ὑπὸ παρομοίας ἢ ἀναλόγους συνθηκῆς καὶ ἐνεργοῦσα τελείως ἀνεξαρτήτως ἐκ τῆς κυρίας ἐπιχειρήσεως.

3. Κατὰ τὸν ὑπολογισμόν τῶν κερδῶν μίας μονίμου ἐγκαταστάσεως ἐκπίπτουνται αἱ δαπάναι αἱ διατεθεισαὶ διὰ τοὺς ἐπιδιωκόμενους ὑπὸ τῆς μονίμου ἐγκαταστάσεως ταύτης σκοπούς, συμπεριλαμβανομένων τῶν εὐλόγων διοικητικῶν καὶ

διαχειριστικῶν γενικῶν ἐξόδων τῶν πραγματοποιηθέντων, εἴτε ἐντὸς τοῦ Κράτους ὅπου εὐρίσκεται ἡ μόνιμος αὕτη ἐγκατάστασις, εἴτε ἀλλοῦ.

4. Ἐν ἑλλείψει τακτικῶν λογιστικῶν βιβλίων ἢ ἄλλων ἀποδεικτικῶν στοιχείων βάσει τῶν ὁποίων καθίσταται ἐφικτὸς ὁ καθορισμὸς τοῦ ποσῶν τῶν κερδῶν ἐπιχειρήσεως ἐνὸς τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν τῶν ἀνελκόντων εἰς τὴν μόνιμον αὐτῆς ἐγκατάστασιν εὐρισκομένην ἐντὸς τοῦ ἐτέρου Κράτους, ὁ φόρος ἐπιβάλλεται κυρίως ἐντὸς τοῦ ἐτέρου τούτου Κράτους συμφῶνως πρὸς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ νομοθεσίαν, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν τῶν τακτικῶν κερδῶν ἐπιχειρήσεων τοῦ ἰδίου Κράτους, καὶ ὁποῖαι ἀσχοῦν τὴν ἰδίαν δραστηριότητα ἢ ἀναλόγους δραστηριότητας ὑπὸ παρομοίας ἢ ἀναλόγους συνθηκῆς.

5. Δὲν δύνανται νὰ θεωρηθῇ ὡς κέρδος ἐκ τῆς μονίμου ἐγκαταστάσεως λόγῳ ἀπλῆς ἀγορᾶς ὑπὸ τῆς μονίμου ταύτης ἐγκαταστάσεως ἐμπορευμάτων διὰ τὴν ἐπιχείρησιν.

6. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν προηγουμένων παραγράφων, τὰ κέρδη τὰ ὁποῖα ἀνήκουν εἰς τὴν μόνιμον ἐγκατάστασιν υπολογίζονται κατ' ἑτος διὰ τῆς αὐτῆς μεθόδου, ἐκτός ἐὰν ὑπάρχουν βάσιμοι καὶ ἐπαρκεῖς λόγοι διὰ νὰ γίνῃ τὸ ἀντίθετον.

7. Ὅσάκις τὰ κέρδη μίας ἐπιχειρήσεως συμπεριλαμβάνουν στοιχεῖα εἰσοδήματος περὶ ὧν πραγματεύονται ἐιδικώτερον ἕτερα ἄρθρα τῆς συμβάσεως ταύτης, αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἁρθροῦ δὲν παρκαλύπτουν τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῶν ἐτέρων τούτων ἁρθρῶν τῶν σχετικῶν μετὰ τὴν φορολογίαν τῶν στοιχείων τούτων τοῦ εἰσοδήματος.

Ἄρθρον 8.

Ναυτιλιακὰ ἢ ἀεροπορικὰ ἐπιχειρήσεις.

1. Κατὰ παρέκκλισιν τοῦ ἁρθροῦ 7 παράγραφοι 1 ἕως 6:

α) Τὰ εἰσοδήματα τὰ προσερχόμενα ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως πλοίων εἰς τὴν διεθνή ἐπικοινωνίαν φορολογοῦνται ἐντὸς τοῦ συμβαλλομένου Κράτους εἰς τὸ ὁποῖον εἶναι νηολογημένα τὰ πλοῖα ταῦτα ἢ παρὰ τοῦ ὁποίου ἐκποδισθήσαν μετὰ προσωρινὰ ναυτιλιακὰ ἔγγραφα.

β) τὰ εἰσοδήματα τὰ προσερχόμενα ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως ἀεροσκαφῶν εἰς διεθνή ἐπικοινωνίαν φορολογοῦνται ἐντὸς τοῦ συμβαλλομένου Κράτους ὅπου εὐρίσκεται ἡ ἔδρα τῆς πραγματικῆς διευθύνσεως τῆς ἐπιχειρήσεως.

2. Ἐὰν ἡ ἔδρα τῆς πραγματικῆς διευθύνσεως ναυτιλιακῆς τινος ἐπιχειρήσεως εὐρίσκεται ἐπὶ πλοίου ἢ ἔδρα αὕτη θεωρεῖται εὐρισκομένη ἐντὸς τοῦ συμβαλλομένου Κράτους ὅπου εὐρίσκεται ὁ λιμὴν νηολογήσεως τοῦ πλοίου τούτου ἢ ἐλλείψει λιμένος νηολογήσεως, ἐντὸς τοῦ συμβαλλομένου Κράτους τοῦ ὁποίου εἶναι κάτοικος ὁ ἐκμεταλλεὺς τοῦ πλοίου.

Ἄρθρον 9.

Ἀλλοτρίως ἐκτελούμεναι ἐπιχειρήσεις.

Ἐάν:

Ἐπιχείρησις ἐνὸς συμβαλλομένου Κράτους μετέχῃ ἀμέσως ἢ ἐμμέσως εἰς τὴν διοίκησιν, ἐλεγχον ἢ χρηματοδότησιν ἐπιχειρήσεως τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου Κράτους, ἢ τὰ αὐτὰ πρόσωπα συμμετέχουν ἀμέσως ἢ ἐμμέσως εἰς τὴν διοίκησιν, ἐλεγχον ἢ χρηματοδότησιν ἐπιχειρήσεως τοῦ ἐνὸς συμβαλλομένου Κράτους, καὶ εἰς ἑκατέραν τῶν περιπτώσεων, τίθενται ἢ ἐπιβάλλονται μετὰ τῶν δύο ἐπιχειρήσεων, εἰς τὰς ἐμπορικὰς ἢ οἰκονομικὰς τῶν σχέσεις, ὅροι διάφοροι ἐκείνων οἵτινες διὰ τίθεντο μετὰ τῶν ἀνεξαρτήτων ἐπιχειρήσεων, τὰ κέρδη τὰ ὁποῖα, ἐὰν δὲν ὑπάρχον αἱ ἑκαὶ αὗτοι, διὰ ἐμπραγματοποιεῖντο ὑπὸ μίας ἐκ τῶν ἐπιχειρήσεων, ἀλλὰ λόγῳ τῶν ὄρων τούτων δὲν ἐμπραγματοποιήθησαν, δύνανται νὰ περιληφθῶν εἰς τὰ κέρδη τῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης καὶ κατὰ συνέπειαν νὰ φορολογηθῶν.

Ἄρθρον 10.

Μερίσματα.

1. Τὰ διανεμόμενα μερίσματα ὑπὸ ἑταιρείας κατοίκου ἐνὸς συμβαλλομένου Κράτους εἰς κάτοικον τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου Κράτους φορολογοῦνται εἰς τὸ ἕτερον τοῦτο Κράτος.

2. Ἐν τούτοις τὰ ἐν λόγῳ μερίσματα δύνανται νὰ φορολογηθῶσι εἰς τὸ συμβαλλόμενον Κράτος τοῦ ὁποίου ἡ διανεμούσα τὰ μερίσματα ἑταιρεία τυγχάνει κάτοικος καὶ συμφῶνως

πρὸς τὴν νομοθεσίαν τοῦ Κράτους τούτου, ἀλλὰ ὁ οὕτω ἐπιβαλλόμενος φόρος δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ:

α) τὸ 15ο)ο τοῦ ἀκαθαρίστου ποσοῦ τῶν μερισμάτων ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ μερισμάτων διανεμομένων ὑπὸ ἐταιρείας κατοικοῦ τοῦ Βελγίου

β) τὸ 25ο)ο τοῦ ἀκαθαρίστου ποσοῦ τῶν μερισμάτων, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ μερισμάτων διανεμομένων ὑπὸ ἐταιρείας κατοικοῦ Ἑλλάδος.

Αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν ρυθμίζουν διὰ κοινῆς Συμφωνίας τὸν τρόπον ἐφαρμογῆς τοῦ περιορισμοῦ τούτου.

3. Ἡ παράγραφος 2 δὲν ἀποσκοπεῖ νὰ περιορίσῃ:

1ον τὴν φορολογίαν ἐπὶ τῶν κερδῶν τὰ ὁποῖα διατίθενται διὰ τὴν πληρωμὴν μερισμάτων ἐταιρείας κατοικοῦ ἐνὸς συμβαλλομένου Κράτους

2ον τὴν φορολογίαν ἐταιρείας κατοικοῦ τοῦ Βελγίου εἰς περίπτωσιν ἐξαγορᾶς τῶν ιδίων αὐτῆς μετοχῶν ἢ μεριδίων ἢ ἐπ' εὐκαιρίᾳ διανομῆς τοῦ ἐταιρικοῦ κεφαλαίου τῆς.

4. Ὁ ὅρος «μερίσματα» ὁ χρησιμοποιούμενος εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον ὑποδηλοῖ τὰ εἰσοδήματα τὰ προερχόμενα ἐκ μετοχῶν, μετοχῶν ἐπικαρπίας, μεριδίων τῶν ἰδρυτῶν ἢ ἐτέρων μεριδίων τῶν δικαιούχων μερισματούχων, καθὼς καὶ τῶν εἰσοδημάτων ἐξ ἐτέρων ἐταιρικῶν μεριδίων τὰ ὁποῖα ὑπόκεινται εἰς τὸ αὐτὸ σύστημα ὡς καὶ τὰ εἰσοδήματα ἐκ μετοχῶν κατὰ τὴν φορολογικὴν νομοθεσίαν τοῦ Κράτους εἰς τὸ ὁποῖον ἡ διανεμώσα ἐταιρεία εἶναι κάτοικος.

Ὁ ὅρος οὗτος ὑποδηλοῖ ἐπίσης τὰ εἰσοδήματα —τὰ διανε— μόμενα ἔστω καὶ ὑπὸ τὴν μορφήν τόκων —τὰ ὁποῖα φορολογούνται ὡς εἰσοδήματα ἐκ κεφαλαίων ἐπενδυθέντων ὑπὸ τῶν ἐταίρων εἰς ἐταιρείας ἄλλας ἐκτὸς τῶν ἐταιρειῶν κατὰ μετοχάς, κατοικῶν Βελγίου.

5. Ἡ παράγραφος 2 δὲν ἐφαρμόζεται ὡςἀκίς ὁ δικαιούχος τῶν μερισμάτων, κάτοικος ἐνὸς συμβαλλομένου Κράτους διατηρεῖ ἐντὸς τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου Κράτους, τοῦ ὁποῖου εἶναι κάτοικος ἢ καταβάλλουσα τὰ μερίσματα ἐταιρεία, μόνιμον ἐγκατάστασιν, πρὸς τὴν ὁποῖαν τὰ εἰσοδήματα ἐκ μερισμάτων ἔχουν ἀμεσον σχέσιν. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 7. Αὗται δὲν παρακωλύουν τὴν εἰσπραξίν τῶν ὀφειλομένων εἰς τὴν πηγὴν φόρων ἐπὶ τῶν μερισμάτων τούτων, συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν τοῦ ἐτέρου τούτου συμβαλλομένου Κράτους.

6. Ὅσᾱκις ἐταιρεία κάτοικος ἐνὸς συμβαλλομένου Κράτους κτᾶται κέρδη ἢ εἰσοδήματα ἐκ τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου Κράτους τὸ ἕτερον τοῦτο Κράτος, δὲν δύναται, πέραν τοῦ φόρου τοῦ προβλεπομένου ὑπὸ τῆς παραγράφου 5, νὰ εἰσπράξῃ ἕτερον φόρον ἐπὶ τῶν μερισμάτων τῶν διανεμομένων ὑπὸ τῆς ἐταιρείας ταύτης εἰς κάτοικον τοῦ πρώτου Κράτους, καὶ ἕτερον φόρον διὰ συμπληρωματικὴν φορολογίαν τῶν μὴ διανεμομένων κερδῶν τῆς ἐταιρείας, ἔστω καὶ ἂν τὰ διανεμόμενα μερίσματα ἢ τὰ μὴ διανεμόμενα κέρδη ἀποτελοῦνται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐκ κερδῶν ἢ ἐξ εἰσοδημάτων προερχομένων ἐκ τοῦ ἐτέρου τούτου Κράτους.

Ἄρθρον 11.

Τόκοι.

1. Οἱ τόκοι οἱ προκύπτοντες ἐντὸς ἐνὸς συμβαλλομένου Κράτους καὶ καταβαλλόμενοι εἰς κάτοικον τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου Κράτους φορολογούνται εἰς τὸ ἕτερον τοῦτο Κράτος.

2. Ἐν τούτοις, οἱ τόκοι οὗτοι δύνανται νὰ φορολογηθῶν εἰς τὸ συμβαλλόμενον Κράτος ἐντὸς τοῦ ὁποῖου προκύπτουν καὶ συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν τοῦ Κράτους τούτου, πλὴν ὅμως ὁ οὕτως ἐπιβαλλόμενος φόρος δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ:

α) τὸ ποσοστὸν 10ο)ο τοῦ ποσοῦ τῶν τόκων ὡςἀκίς πρόκειται περὶ τόκων προκύπτοντων ἐντὸς τοῦ Βελγίου καὶ καταβαλλομένων εἰς κάτοικον τῆς Ἑλλάδος

β) τὸ ποσοστὸν 15ο)ο τοῦ ποσοῦ τῶν τόκων, ὡςἀκίς πρόκειται περὶ τόκων προκύπτοντων ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος καὶ καταβαλλομένων εἰς κάτοικον τοῦ Βελγίου.

Αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν ρυθμίζουν διὰ κοινῆς συμφωνίας τοὺς τρόπους ἐφαρμογῆς τοῦ περιορισμοῦ τούτου.

3. Ὁ ὅρος «τόκοι» χρησιμοποιούμενος εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον ὑποδηλοῖ τὰ εἰσοδήματα τὰ προερχόμενα ἐκ κρατικῶν χρεώ-

γράφων, ὁμολογιῶν δανείων, ἐνυποθήκων ἢ μὴ ἢ ἐχόντων ἢ μὴ δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς κέρδη, καὶ ἀπαιτήσεων ἢ καταθέσεων παντὸς εἶδους, ὡς ἐπίσης καὶ τὰ λαχειοφόρα δάνεια καὶ πᾶν ἄλλο εἰσόδημα ὑποκείμενον εἰς τὸ αὐτὸ καθεστῶς ὡς καὶ τὰ εἰσοδήματα ἐκ δανείων ἢ ἐκ καταθέσεων κατὰ τὴν φορολογικὴν νομοθεσίαν τοῦ Κράτους ἐντὸς τοῦ ὁποῖου προκύπτουν τὰ εἰσοδήματα. Ὁ ὅρος οὗτος δὲν περιλαμβάνει τοὺς τόκους τοὺς ἐξομοιούμενους πρὸς τὰ μερίσματα συμφώνως τῷ ἁρθρῳ 10 παρ. 4 ἐδάφιον 2ον.

4. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 δὲν ἐφαρμόζονται ὡςἀκίς ὁ δικαιούχος τῶν τόκων, κάτοικος ἐνὸς συμβαλλομένου Κράτους διατηρεῖ ἐντὸς τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου Κράτους ἐκ τοῦ ὁποῖου προέρχονται οἱ τόκοι, μόνιμον ἐγκατάστασιν πρὸς τὴν ὁποῖαν ἡ ἀπαιτήσις ἢ ἡ κατάθεσις ἐξ ἧς προκύπτουν τὰ εἰσοδήματα ταῦτα ἔχει ἀμεσον σχέσιν. Εἰς τὴν περίπτωσηιν ταύτην, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 7.

5. Οἱ τόκοι θεωροῦνται ὡς προερχόμενοι ἐξ ἐνὸς συμβαλλομένου Κράτους, ὡςἀκίς ὁ χρεώστης εἶναι αὐτὸ τοῦτο τὸ Κράτος —πολιτικὴ ὑποδιαίρεσις— κοινότης ἢ κάτοικος τοῦ Κράτους τούτου. Ἐν τούτοις, ὡςἀκίς ὁ ὀφείλων τόκους, ἀσχέτως ἐὰν εἶναι κάτοικος ἢ μὴ ἐνὸς συμβαλλομένου Κράτους, διατηρεῖ ἐντὸς ἐνὸς συμβαλλομένου Κράτους μόνιμον ἐγκατάστασιν διὰ τὴν ὁποῖαν συνήφθη τὸ ἐξ οὗ προκύπτουν οἱ τόκοι δάνειον καὶ ἡ ὁποία ὡς ἐκ τούτου ἐπιβαρύνεται δι' αὐτῶν, οἱ τόκοι οὗτοι θεωροῦνται ὡς προερχόμενοι ἐκ τοῦ συμβαλλομένου Κράτους ὅπου εὐρίσκεται ἡ μόνιμος ἐγκατάστασις.

6. Ἐάν, λόγῳ εἰδικῶν σχέσεων ὑφισταμένων μεταξὺ τοῦ χρεώστου καὶ τοῦ πιστωτοῦ ἢ καταθέτου ἢ μεταξὺ τούτων καὶ τρίτων προσώπων, τὸ ποσὸν τῶν χρησιμοποιούμενων τόκων, λαμβανομένης ὑπ' ὅψιν τῆς ἀπαιτήσεως ἢ τῆς καταθέσεως διὰ τὴν ὁποῖαν οὗτοι κατεβλήθησαν, υπερβαίνει ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον θὰ εἶχον συμφωνήσει ὁ χρεώστης καὶ ὁ πιστωτής ἢ καταθέτης ἐὰν δὲν ὑφίσταντο παρόμοιαι σχέσεις, ὁ προβλεπόμενος εἰς τὴν παράγραφον 2 περιορισμὸς τοῦ ποσοστοῦ καὶ ἡ ἀπαλλαγὴ δὲν ἐφαρμόζονται εἰμὴ ἐπὶ τοῦ τελευταίου τούτου ποσοῦ. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην τὸ υπερβάλλον ποσὸν τῶν τόκων φορολογεῖται, συμφώνως πρὸς τὴν ἐθνικὴν νομοθεσίαν του, εἰς τὸ συμβαλλόμενον Κράτος ἐντὸς τοῦ ὁποῖου προκύπτουν οἱ τόκοι.

Ἄρθρον 12.

Δικαιώματα.

1. Τὰ δικαιώματα τὰ προερχόμενα ἐξ ἐνὸς συμβαλλομένου Κράτους καὶ καταβαλλόμενα εἰς κάτοικον τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου Κράτους φορολογούνται εἰς τὸ ἕτερον τοῦτο Κράτος.

2. Ἐν τούτοις, τὰ δικαιώματα ταῦτα δύνανται νὰ φορολογηθῶν εἰς τὸ συμβαλλόμενον Κράτος ἐξ οὗ προέρχονται καὶ συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν τοῦ Κράτους τούτου, πλὴν ὅμως ὁ οὕτως ἐπιβαλλόμενος φόρος δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ 5ο)ο τοῦ ἀκαθαρίστου ποσοῦ τῶν.

Αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ ἀμφοτέρων τῶν Κρατῶν προέρχονται εἰς συνεννοήσεις ἐπὶ τῶν τρόπων ἐφαρμογῆς τοῦ περιορισμοῦ τούτου.

3. Ὁ ὅρος «δικαιώματα» χρησιμοποιούμενος ἐν τῷ παρόντι ἁρθρῳ ὑποδηλοῖ τὰς πάσης φύσεως ἀντιπαροχὰς (ἀποζημιώσεις) γενομένας ἐναντι χρήσεως ἢ παραχωρήσεως χρήσεως τοῦ συγγραφικοῦ δικαιώματος φιλολογικῆς, καλλιτεχνικῆς ἢ ἐπιστημονικῆς ἐργασίας, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν κινηματογραφικῶν ταινιῶν, διπλώματος εὐρεσιτεχνίας, βιομηχανικοῦ ἢ ἐμπορικοῦ σήματος, σχεδίου ἢ προτύπου μηχανικοῦ σχεδίου, τύπου ἢ προτύπου, μυστικῆς μεθόδου ἐπεξεργασίας ὡς καὶ ἐναντι χρήσεως ἢ παραχωρήσεως χρήσεως βιομηχανικοῦ, ἐμπορικοῦ ἢ ἐπιστημονικοῦ ἐξοπλισμοῦ ἐκτὸς ἀκινήτου περὶ οὗ τὸ ἄρθρον 6, ἢ πληροφοριῶν ἐπὶ βιομηχανικῆς, ἐμπορικῆς ἢ ἐπιστημονικῆς πείρας.

4. Αἱ διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 δὲν ἐφαρμόζονται ὡςἀκίς ὁ δικαιούχος τῶν δικαιωμάτων, κάτοικος ἐνὸς συμβαλλομένου Κράτους, διατηρεῖ ἐντὸς τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου Κράτους ἐκ τοῦ ὁποῖου προέρχονται τὰ δικαιώματα ταῦτα, μόνιμον ἐγκατάστασιν πρὸς τὴν ὁποῖαν συνδέονται ἀμέσως τὸ δικαίωμα ἢ τὸ περιουσιακὸν ἀγαθὸν ἐξ ὧν προκύπτουν αἱ ἀποζημιώσεις δικαιωμάτων. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὕτη ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ ἁρθροῦ 7.

5. Τὰ δικαιώματα θεωρούνται ὡς προκύπτοντα εἰς ἓν συμβαλλόμενον Κράτος ὁσάκις ὁ ὀφειλέτης εἶναι τὸ ἴδιον τὸ Κράτος τοῦτο, μία πολιτικὴ ὑποδιάρθρωσις, μία τοπικὴ ἀρχὴ ἢ κάτοικος τοῦ Κράτους τοῦτου. Ἐν τούτοις ὁσάκις ὁ ὀφειλὼν τὰ δικαιώματα, ἀσχέτως ἐὰν εἶναι κάτοικος ἢ μὴ ἐντὸς συμβαλλομένου Κράτους, διατηρεῖ ἐντὸς τοῦ ἐνδὸς συμβαλλομένου Κράτους μόνιμον ἐγκατάστασιν μετὰ τῆς ὁποίας συμῆρθη τὸ ἐξ οὗ προκύπτει ἡ καταβολὴ τῶν δικαιωμάτων συμβολαίων καὶ ἡ ὁποία ὡς ἐκ τούτου ἐπιβαρύνεται δι' αὐτῶν, τὰ δικαιώματα ταῦτα θεωροῦνται ὡς προκύπτοντα ἐντὸς τοῦ συμβαλλομένου Κράτους ὅπου εὐρίσκεται ἡ μόνιμος ἐγκατάστασις.

6. Ἐάν, λόγῳ εἰδικῶν σχέσεων ὑφισταμένων μεταξὺ τοῦ ὀφειλέτου καὶ τοῦ πιστωτοῦ ἢ μεταξὺ ἀμφοτέρων τούτων καὶ τρίτων προσώπων, τὸ ποσὸν τῶν χορηγούμενων δικαιωμάτων, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς παροχῆς διὰ τὴν ὁποίαν καταβάλλονται υπερβαίνει τὸ εὐλογον ποσὸν ἐπὶ τοῦ ὁποίου θὰ εἶχον συμφωνήσει ὁ ὀφειλέτης καὶ ὁ πιστωτὴς ἐὰν δὲν ὑφίσταντο παρόμοιαι σχέσεις, ὁ προβλεπόμενος εἰς τὴν παρ. 2 περιορισμὸς τοῦ συντελεστοῦ δὲν ἐφαρμόζεται εἰμὴ ἐπὶ τοῦ τελευταίου τούτου ποσοῦ. Εἰς τὴν περίπτωσιν, ταύτην, τὸ υπερβάλλον μέρος τῶν δικαιωμάτων φορολογεῖται, συμφώνως πρὸς τὴν ἐθνικὴν νομοθεσίαν του, εἰς τὸ συμβαλλόμενον Κράτος ἐντὸς τοῦ ὁποίου προκύπτουν τὰ δικαιώματα.

Ἄρθρον 13.

Κέρδη ἐκ κεφαλαίου.

1. Τὰ κέρδη τὰ προκύπτοντα ἐκ τῆς ἐκποιήσεως ἀκινήτου 6. φορολογούνται ὑπὸ τοῦ συμβαλλομένου Κράτους ὅπου αὕτη εὐρίσκεται.

2. Τὰ κέρδη τὰ προερχόμενα ἐκ τῆς ἐκποιήσεως κινητῆς περιουσίας ἀποτελούσης μέρος τοῦ ἐνεργητικοῦ μιᾶς μόνιμου ἐγκαταστάσεως, τὴν ὁποίαν ἐπιχειρήσεις ἐνδὸς συμβαλλομένου Κράτους ἔχει ἐντὸς τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου Κράτους ἢ ἐκ κινητῆς περιουσίας ἀνηκούσης εἰς σταθερὰν θάσιν τὴν ὁποίαν διαθέτει κάτοικος ἐνδὸς συμβαλλομένου Κράτους ἐντὸς τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου Κράτους διὰ τὴν ἀσκήσιν ἐλευθερίου ἐπαγγέλματος, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν τοιούτων κερδῶν τῶν προερχομένων, ἐκ τῆς ὀλικῆς ἐκποιήσεως τῆς μόνιμου ταύτης ἐγκαταστάσεως (μόνης ἢ μετὰ τοῦ συνόλου τῆς ἐπιχειρήσεως) ἢ τῆς σταθερᾶς ταύτης θάσεως, φορολογούνται εἰς τὸ ἕτερον τοῦτο Κράτος. Διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ποσοῦ τῶν κερδῶν τούτων ἐφαρμόζονται οἱ κανόνες οἱ προβλεπόμενοι ὑπὸ τῶν παρ. 2 καὶ 3 τοῦ ἁρθροῦ 7.

Ἐν τούτοις, τὰ κέρδη τὰ προερχόμενα ἐκ τῆς ἐκποιήσεως πλοίων ἢ ἀεροσκαφῶν ἐκμεταλλευομένων ἐν τῇ διεθνεί ἐπικοινωνίᾳ, ὡς καὶ ἡ κινητὴ περιουσία ἢ ὁποία συνδέεται μετὰ τὴν ἐκμετάλλεσιν των, φορολογούνται εἰς τὸ συμβαλλόμενον Κράτος ὅπου, δυνάμει τοῦ ἁρθροῦ 8, φορολογούνται τὰ εἰσοδήματα τὰ προερχόμενα ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν πλοίων ἢ ἀεροσκαφῶν.

3. Τὰ κέρδη τὰ προερχόμενα ἐκ τῆς ἐκποιήσεως ὅλων τῶν ἐτέρων περιουσιακῶν στοιχείων συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς συμμετοχῆς μὴ ἀποτελούσης μέρος τοῦ ἐνεργητικοῦ μιᾶς μόνιμου ἐγκαταστάσεως προβλεπομένης ὑπὸ τοῦ ἐδαφίου πρώτου τῆς παρ. 2 εἰς ἐπιχειρήσιν ἀσκουμένην ὑπὸ ἐταιρείας κατὰ μετοχάς, δὲν φορολογούνται εἰμὴ εἰς τὸ συμβαλλόμενον Κράτος τοῦ ὁποίου ὁ ἐκποιῶν εἶναι κάτοικος.

Ἄρθρον 14.

Ἐλευθερία Ἐπαγγέλματος.

1. Τὰ εἰσοδήματα τὰ ὁποία κάτοικος ἐνδὸς τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν κτᾶται ἐκ τῆς ἀσκήσεως ἐλευθερίου ἐπαγγέλματος ἢ ἄλλης ἀνεξαρτήτου δραστηριότητος παρομοίας φύσεως δὲν φορολογούνται εἰμὴ εἰς τὸ Κράτος τοῦτο. ἐκτὸς ἐὰν ὁ κάτοικος οὗτος διαθέτῃ συνήθως ἐντὸς τοῦ ἐτέρου Κράτους σταθερὰν θάσιν διὰ τὴν ἀσκήσιν τῆς δραστηριότητός του. Ἐὰν διαθέτῃ τοιαύτην θάσιν, τὰ εἰσοδήματα φορολογούνται εἰς τὸ ἕτερον Κράτος ἀλλὰ μόνον κατὰ τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον προέρχεται ἐκ τῆς δραστηριότητος τῆς ἀσκουμένης μέσω τῆς ἐν λόγῳ σταθερᾶς θάσεως.

2. Ἡ ἐκφρασις «ἐλευθερία ἐπαγγέλματος» περιλαμβάνει κυρίως τὰς ἀνεξαρτήτους δραστηριότητας ἐπιστημονικοῦ, φιλοσοφικοῦ καλλιτεχνικοῦ ἐκπαιδευτικοῦ ἢ παιδαγωγικοῦ χαρακτή-

ρος ὡς καὶ τὰς ἀνεξαρτήτους δραστηριότητας τῶν ἱατρῶν, δικηγόρων, μηχανικῶν, ἀρχιτεκτόνων, ὀδοντιάτρων καὶ λογιστῶν.

Ἄρθρον 15.

Ἐξαρθρώμενα ἐπαγγέλματα.

1. Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν διατάξεων τῶν ἁρθρῶν 16, 17 ἐδαφίον 6, 18, 19 παράγραφοι 1 καὶ 2, 20 καὶ 21, οἱ μισθοὶ ἡμερομίσθια καὶ ἑτέροι παρόμοιοι ἀμοιβὰς τὰς ὁποίας κάτοικος ἐνδὸς συμβαλλομένου Κράτους λαμβάνει δι' ἐμμίσθον ἀπασχόλησιν δὲν φορολογούνται εἰμὴ εἰς τὸ Κράτος τοῦτο. ἐκτὸς ἐὰν ἡ ἀπασχόλησις ἀσκήσεται ἐντὸς τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου Κράτους. Ἐὰν ἡ ἀπασχόλησις ἀσκήσεται ἐντὸς τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου Κράτους, αἱ οὕτω κερτίζονται ἀμοιβὰς φορολογούνται εἰς τὸ ἕτερον τοῦτο Κράτος.

2. Κατὰ παρέκκλισιν τῆς παρ. 1 καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τὴν ἀναφερομένην εἰς αὐτήν, αἱ ἀμοιβὰς τὰς ὁποίας λαμβάνει κάτοικος ἐνδὸς συμβαλλομένου Κράτους δι' ἐμμίσθον ἀπασχόλησιν μὴ ἀναφερομένην εἰς τὴν παρ. 3, ἀσκουμένην ἐντὸς τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου Κράτους, δὲν φορολογεῖται εἰμὴ εἰς τὸ πρῶτον Κράτος ἐάν:

α) Αὗται καταβάλλονται διὰ δραστηριότητα ἀσκουμένην ἐντὸς τοῦ ἐτέρου Κράτους ἐπὶ χρονικὸν διάστημα ἢ χρονικὰ διαστήματα— συμπεριλαμβανομένου τοῦ διαστήματος τῶν τακτικῶν διακοπῶν τῆς ἐργασίας— μὴ υπερβαίνοντα συνολικῶς τὰς 183 ἡμέρας κατὰ τὸ πολιτικὸν ἔτος.

6) Αἱ ἀποζημιώσεις καταβάλλονται ὑπὸ ἐργοδότη τοῦ ἐτέρου Κράτους, καὶ

γ) Τὸ ποσὸν τῶν ἀποζημιώσεων δὲν βαρύνει ὡς τοιοῦτον μίαν μόνιμον ἐγκατάστασιν ἢ σταθερὰν θάσιν τὴν ὁποίαν ὁ ἐργοδότης διαθέτει ἐντὸς τοῦ ἐτέρου Κράτους.

3. Κατὰ παρέκκλισιν τῆς παρ. 1 αἱ ἀποζημιώσεις ἐναντι ἐμμίσθου ἀπασχολήσεως ἀσκουμένης:

α) Ἐπὶ πλοίου ἐκμεταλλευομένου εἰς διεθνῇ ἐπικοινωνίᾳ, φορολογούνται εἰς τὸ Κράτος εἰς τὸ ὅποιον παρέχεται συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 8 παρ. 1, ἐδαφίον α, τὸ δικαίωμα τῆς ἐπιβολῆς φορολογίας τῶν εἰσοδημάτων τῶν κερδῶν ὑπὸ τοῦ ἐργοδότη ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως ταύτης.

6) Ἐπὶ ἀεροσκαφῶν ἐκμεταλλευομένου εἰς διεθνῇ ἐπικοινωνίᾳ, θεωροῦνται ὡς προερχόμενα ἐκ δραστηριότητος ἀσκουμένης ἐντὸς τοῦ συμβαλλομένου Κράτους ὅπου εὐρίσκεται ἔδρα τῆς πραγματικῆς διευθύνσεως τῆς ἐπιχειρήσεως καὶ φορολογούνται εἰς τὸ Κράτος τοῦτο.

Ἄρθρον 16.

Διοικηταὶ καὶ Διευθυνταὶ Ἑταιρειῶν καὶ μετοχᾶς.

1. Τὰ ποσοστὰ ἀμοιβὰ παρ' ἀστάσεως καὶ ἄλλαι παρόμοιαι καταβολαὶ τὰς ὁποίας κάτοικος τοῦ ἐνδὸς τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν λαμβάνει ὑπὸ τὴν ἰδιότητά του ὡς μέλους τοῦ διοικητικοῦ ἢ ἐποπτικοῦ συμβουλίου ἢ ἐτέρου ἀναλόγου ὀργάνου ἐταιρείας κατὰ μετοχάς, κατοικοῦ τοῦ ἐτέρου συμβαλλομένου Κράτους, φορολογούνται εἰς τὸ ἕτερον τοῦτο Κράτος.

Ἡ διάταξις αὕτη ἐφαρμόζεται ἐπίσης εἰς τὰς ἀποζημιώσεις διευθύνοντος ἐταίρου ἐτερορρυθμίου ἐταιρείας κατὰ μετοχάς, κατοικοῦ Βελγίου.

2. Αἱ ἀποζημιώσεις αἱ χορηγούμεναι εἰς πρόσωπον ἀναφερόμενον εἰς τὴν παρ. 1 ὑπὸ μόνιμου ἐγκαταστάσεως εὐρισκόμενης εἰς τὸ συμβαλλόμενον Κράτος ἐκτὸς ἐκείνου ἐντὸς τοῦ ὁποίου εἶναι κάτοικος ἢ ἐταιρεία, διὰ τὴν ἀσκήσιν καθημερινῆς δραστηριότητος, ἀσκουμένης ἐντὸς τοῦ ἐτέρου τοῦτου Κράτους.

Ἄρθρον 17.

Ἀνεξάρτητοι καλλιτέχναι ἢ ἀθληταὶ καὶ συναρεῖς δραστηριότητος.

Ἀνεξαρτήτως τῶν διατάξεων τῶν ἁρθρῶν 14 καὶ 15:

α) Τὰ εἰσοδήματα τὰ ὁποία λαμβάνουν οἱ ἀπασχολούμενοι εἰς δημόσια θεάματα, ὡς οἱ καλλιτέχναι θεάτρου, κινηματογράφου, τοῦ ραδιοφώνου ἢ τῆς τηλεόρασεως καὶ οἱ μουσικοὶ, καθὼς καὶ οἱ ἀθληταὶ ἐκ τῆς ἀνεξαρτήτου προσωπικῆς δράσεώς του ὡς τοιαύτης φορολογούνται εἰς τὸ συμβαλλόμενον Κράτος ὅπου ἀσκήσεται ἡ τοιαύτης δράσις.

6) Ὁ ὀριζόμενος εἰς τὸ ἐδαφίον α κανὼν ἐφαρμόζεται ὁμοίως ἐπὶ εἰσοδημάτων ἐκ προσωπικῆς δράσεως ἀσκουμένης ὡς ἀνε-

ξαρτήτου ή εξ εμμέσθου άποσπολήσεως, υπό παντός προσώπου συμβάλλοντος εις την όργάνωσιν ή την εκτέλεισιν των ειρημένων έργασιών των επαγγελματιών δημοσίας ψυχασγωγίας ή άθλητισμού.

Άρθρον 18.

Συντάξεις.

Υπό την επφύλαξιν των διατάξεων των παρ. 1 και 2 του άρθρου 19, αι συντάξεις και έτεροι παρόμοιοι άποζημιώσεις, καταβαλλόμεναι εις κάτοικον ενός συμβαλλομένου Κράτους διά προγενεστέραν άποσπολήσιν, δεν φορολογούνται εμμή εις το Κράτος τούτο.

Άρθρον 19'

Άποζημιώσεις και συντάξεις δημοσίου.

1. Αι άποζημιώσεις, συμπεριλαμβανομένων των συντάξεων καταβαλλόμεναι υπό ενός συμβαλλομένου Κράτους ή μιας των πολιτικών υποδιαιρέσεων ή τοπικών άρχων των, είτε άμέσως είτε κατόπιν εισφορών εις συσταθέντα Ταμεία, εις φυσικών προσώπων το όποιον δεν κέχτηται την έθνικότητα του έτέρου συμβαλλομένου Κράτους, δι' ύπηρεσίας παρασχεθείσας εις το πρώτον Κράτος ή εις μίαν των υποδιαιρέσεων ή τοπικών άρχων, του, φορολογούνται εις το πρώτον τούτο Κράτος.

2. Αι συντάξεις και κάσαι έτεροι παροχαί, περιοδικαί, ή μή, καταβαλλόμεναι εις εκτέλεισιν της ασφαλιστικής νομοθεσίας ενός συμβαλλομένου Κράτους, υπό του Κράτους τούτου, υπό μιας των πολιτικών υποδιαιρέσεων ή τοπικών άρχων αυτού ή υπό νομικού προσώπου ύπαγομένου εις το δημόσιον δικαίον του, φορολογούνται εις το Κράτος τούτο.

3. Η παράγραφος 1 δεν εφαρμόζεται επί άποζημιώσεων ή συντάξεων καταβαλλομένων δι' ύπηρεσίας παρασχεθείσας εν τω πλασίω μιας έμπορικής ή βιομηχανικής δραστηριότητας άσκουμένης υπό του ενός των συμβαλλομένων Κρατών ή υπό μιας των πολιτικών του υποδιαιρέσεων ή των τοπικών άρχων του.

Άρθρον 2.0

Καθηγηταί

Αι οιαδήποτε άποζημιώσεις των καθηγητών και άλλων μελών του διδακτικού προσωπικού, κατοίκων ενός συμβαλλομένου Κράτους, οι όποιοι διαμένουν προσωρινώς εις το έτερον συμβαλλόμενον Κράτος διά να διδάξουν ή να επιδοθούν εντός τούτου εις επιστημονικάς έρευνάς, επί χρονικόν διάστημα μή υπερβαίνον τα δύο έτη, εις Πανεπιστήμιον ή εις έτερον ίδρυμα εκπαιδευτικόν ή επιστημονικόν έρευνών, μή κερδοσκοπικού χαρακτήρος, επιστήμως ανεγνωρισμένον, δεν φορολογούνται ει μη εις το πρώτον Κράτος.

Άρθρον 21.

Σπουδασταί, μαθητευόμενοι ή μετεκπαιδευόμενοι

Σπουδαστής, μαθητευόμενος ή μετεκπαιδευόμενος ο όποιος είναι ή ήτο πρότερον κάτοικος ενός συμβαλλομένου Κράτους και ο όποιος διαμένει προσωρινώς εις το έτερον συμβαλλόμενον Κράτος προς άποκλειστικόν σκοπόν της παρακολούθησεως των σπουδών του ή της εξασκήσεώς του, δεν φορολογείται εις το έτερον τούτο Κράτος.

— διά τα ποσά τα όποια λαμβάνει εκ πηγών μή εύρισκομένων εις το έτερον τούτο Κράτος προς κάλυψιν των δαπανών του συντηρήσεως σπουδών ή εξασκήσεως.

— διά τας άποζημιώσεις τας όποιας εισπράττει λόγω εμμέσθου άποσπολήσεως άκουμένης εις το έτερον τούτο Κράτος, υπό την προϋπόθεσιν ότι το σύνολον των ρηθέντων ποσών και άποζημιώσεων δεν υπερβαίνει δι' έν φορολογικόν έτος το ποσόν των 120.000 βελγικών φράγκων ή το ισάξιον του ποσού τούτου εις ελληνικόν νόμισμα εις την έπίσημον τιμήν εξαργυρώσεως.

Άρθρον 22.

Εισοδήματα μή ρητώς αναφερόμενα.

Κάτοικος ενός συμβαλλομένου Κράτους δεν φορολογείται εις το έτερον συμβαλλόμενον Κράτος επί στοιχείων του εισοδήματος του τα όποια δεν αναφέρονται ρητώς εις τα προηγούμενα άρθρα, εάν συμφώνως προς την νομοθεσίαν του πρώτου Κράτους, ούτος φορολογείται διά τα στοιχεία ταύτα του εισοδήματος εις το Κράτος τούτο.

Έν τούτοις, εάν τα στοιχεία ταύτα του εισοδήματος συμπεριλαμβάνονται εις το εισόδημα μόνιμου εγκαταστάσεως ή σταθεράς βάσεως, εκμεταλλευομένης εντός του έτέρου τούτου Κράτους υπό του ρηθέντος κατοίκου, φορολογούνται εντός του έτέρου τούτου Κράτους.

IV. Διατάξεις διά την άποφυγήν της διπλής φορολογίας.

Άρθρον 23.

1. Όσάκις κάτοικος της Έλλάδος εισπράττει εισοδήματα, τα όποια, συμφώνως προς τας διατάξεις της συμβάσεως, φορολογούνται εις Βέλγιον, ή Έλλάς εκπίπτει εκ του φόρου τον όποιον εισπράττει επί των εισοδημάτων του κατοίκου τούτου, ποσόν ίσον προς τον φόρον επί του εισοδήματος του καταβαλλομένου εις Βέλγιον. Η έκπτώσις αυτή διενεργείται συμφώνως προς τους τρόπους τους προβλεπομένους υπό της ελληνικής νομοθεσίας εν σχέσει προς τον συμφητισμόν των άλλοδαπών φόρων προς τον ελληνικόν φόρον. Αυτή δεν δύναται να υπερβή το τμήμα του ελληνικού φόρου, ύπολογιζομένου πρό της έκπτώσεως, το όποιον αντιστοιχεί εις τα φορολογητέα εις Βέλγιον εισοδήματα.

2. Όσον άφορᾷ τους κατοίκους του Βελγίου, ή διπλή φορολογία άποφεύγεται ως ακολούθως:

α) Τα εισοδήματα τα όποια φορολογούνται εις Έλλάδα, συμφώνως προς την σύμβασιν ταύτην — εξαιρέσει των αναφερομένων εις τα έδάφια γ,ε και στ εισοδημάτων — άπαλλάσσονται του βελγικού φόρου. Η άπαλλαγή αυτή δεν περιορίζει το δικαίωμα του Βελγίου να εφαρμόσῃ, διά τον ύπολογισμόν του φόρου του όφειλομένου διά τα έτερα εισοδήματα τούτου κατοίκου Βελγίου τον αυτόν συντελεστήν ως εάν τα αναφερόμενα άνωτέρω εισοδήματα δεν ετύγχανον άπαλλαγής.

β) όσάκις συμφώνως προς την βελγικην νομοθεσίαν, ζημιαί επιχειρήσεως Βελγίου προερχόμεναι εκ μόνιμου εγκαταστάσεως εύρισκομένης εις Έλλάδα εξέπεσθησαν πράγματι εκ των κερδών της επιχειρήσεως ταύτης διά την εις Βέλγιον φορολογίαν της, ή προβλεπομένη εις το έδάφιο α άπαλλαγή δεν εφαρμόζεται διά τα κέρδη άλλων φορολογικών χρήσεων τα όποια προέρχονται εκ της εγκαταστάσεως ταύτης και τα όποια άπληλλάγησαν εκ του ελληνικού φόρου λόγω του συμφητισμού των μετά των έν λόγω ζημιών.

γ) Υπό την επφύλαξιν των υπό των διατάξεων ε' και στ' προβλεπομένων όσάκις κάτοικος Βελγίου εισπράττει εισοδήματα φορολογητέα εις Έλλάδα δύναται του άρθρου 10 παρ. 2, του άρθρου 11 παρ. 2 και 6 ή του άρθρου 12 παρ. 2 και 6 το Βέλγιον χορηγεί έκπτώσιν αντιστοιχούσαν εις το κατ' άποκοπήν τμήμα του ελληνικού φόρου, καθοριζομένων υπό τας προϋποθέσεις και επί συντελεστή προβλεπομένων υπό της βελγικής νομοθεσίας.

δ) Κατά παρέκκλισιν των διατάξεων της έθνικής νομοθεσίας του, το Βέλγιον χορηγεί τας προβλεπομένας εις το έδάφιο γ έκπτώσεις διά τα αναφερόμενα επίσης εις την παράγραφον ταύτην εισοδήματα, τα όποια φορολογούνται εις Έλλάδα δύναται της συμβάσεως και των γενικών διατάξεων της ελληνικής νομοθεσίας, όσάκις ταύτα τυγχάνουν έν Έλλάδι προσωρινής άπαλλαγής εκ του φόρου δύναται ειδικών νομοθετικών διατάξεων αι όποιαι σκοπόν έχουν να ευνόησουν τας επενδύσεις χρησμούς διά την ανάπτυξιν της έθνικής οικονομίας της Έλλάδος.

ε) Όσάκις Έταιρεία κάτοικος του Βελγίου έχει εις την κυριότητα της μετοχής ή μερίδας εις Έταιρείαν κατά μετοχάς, κάτοικον Έλλάδος, και ύποκειμένην εντός του Κράτους τούτου εις τον φόρον τον αναφερόμενον εις το άρθρον 2, παράγραφος 3, Β — έδάφιο 6, τα μερίσματα τα διανεμόμενα εις αυτήν υπό της τελευταίας ταύτης Έταιρείας άπαλλάσσονται εις Βέλγιον εκ του φόρου του αναφερομένου εις το άρθρον 2, παρ. 3, Α — έδάφιο 6, έν τῷ μέτρῳ καθ, δ ή άπαλλαγή αυτή θα παρήχето εάν άμφότεραι αι Έταιρείαι ήσαν κάτοικοι του Βελγίου. Η διάταξις αυτή δεν άποκλείει την προκαταβολήν επί των μερισμάτων τούτων της προεισπράξεως επί εισοδήματος εκ κινητών αξιών άπαιτητής συμφώνως προς την βελγικην νομοθεσίαν.

στ) όσάκις Έταιρεία κάτοικος του Βελγίου είχε καθ' όλην την διάρκειαν της εταιρικής χρήσεως μιας Έταιρείας κατά

μετοχὰς κατοίκου τῆς Ἑλλάδος καὶ ὑποκειμένους εἰς τὸν φόρον ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος τῶν νομικῶν προσώπων ἐντὸς τοῦ Κράτους τούτου, τὴν ἀποκλειστικὴν κυριότητα μετοχῶν ἢ μερισμῶν τῆς τελευταίας ταύτης Ἑταιρείας, αὕτη ἀπαλλάσσεται ἀπολύτως ἐκ τῆς προεξπράξεως ἐπὶ εἰσοδήματος ἐκ κινητῶν ἀξιών ἢ ὅποια εἶναι ἀπαιτητὴ, συμφώνως πρὸς τὴν θετικήν νομοθεσίαν, ἐπὶ τῶν μερισμάτων τῶν μετοχῶν ἢ τῶν μερισμῶν τούτων, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν, ὅπως ζητήσῃ τοῦτο ἐγγράφως τὸ βραδύτερον ἐντὸς τῆς προθεσμίας τῆς ὀριζομένης διὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς ἐτήσιας δηλώσεως τῆς, δεδομένου ὅτι κατὰ τὴν ἐκ νέου διανομὴν εἰς τοὺς ἰδίους αὐτῆς μετόχους τῶν μερισμάτων τούτων τῶν μὴ ὑποκειμένων εἰς τὴν προεξπράξιν ἐπὶ εἰσοδήματος ἐκ κινητῶν ἀξιών, ταῦτα δὲν θὰ εἶναι δυνατόν νὰ ἐκπεσθοῦν ἐκ τῶν διανεμομένων μερισμάτων τὰ ὅποια ἀποκινεῖται εἰς τὴν προεξπράξιν ἐπὶ εἰσοδήματος ἐκ κινητῶν ἀξιών. Ἡ διάταξις αὕτη δὲν ἐφαρμόζεται ὁσάκις ἡ πρώτη ἑταιρεία ἐπέλεξε νομίμως διὰ τὴν φορολογίαν τῶν κερδῶν τῆς τὸν φόρον τῶν φυσικῶν προσώπων.

V. Εἰδικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 24.

Μὴ διακριτικὴ μεταχείρισις.

1. Οἱ ὑπήκοοι ἐνὸς συμβαλλομένου Κράτους δὲν ὑποβάλλονται εἰς τὸ ἕτερον συμβαλλόμενον Κράτος εἰς οὐδεμίαν φορολογίαν ἢ σχετικὴν ὑποχρέωσιν, ἢ ὅποια εἶναι διάφορος ἢ βαρύτερα ἐκείνης εἰς τὴν ὁποίαν ὑπόκεινται ἢ θὰ δύναται νὰ ὑπαρξοῦν οἱ ὑπήκοοι τοῦ ἑτέρου τούτου Κράτους εὐρισκόμενοι ὑπὸ τὰς αὐτὰς συνθήκας.

2. Ὁ ὅρος «ὑπήκοοι» ὑποδηλοῖ:

α) Ἀπαντὰ τὰ φυσικὰ πρόσωπα τὰ ὅποια κέκτονται τὴν ὑπηκοότητα ἐνὸς συμβαλλομένου Κράτους.

β) Ἀπάτας τὰς Ἑταιρείας τὰς συναστημένους συμφώνως πρὸς τὴν ἐν ἰσχύϊ νομοθεσίαν εἰς ἐν συμβαλλόμενον Κράτος.

3. Οἱ ἀπάτριδες δὲν ὑπόκεινται ἐντὸς ἐνὸς συμβαλλομένου Κράτους εἰς οὐδεμίαν φορολογίαν ἢ σχετικὴν ὑποχρέωσιν ἢ ὅποια εἶναι διάφορος ἢ βαρύτερα ἐκείνης εἰς τὴν ὁποίαν ὑπόκεινται ἢ θὰ δύναται νὰ ὑπαρξοῦν οἱ ὑπήκοοι τοῦ Κράτους τούτου εὐρισκόμενοι ὑπὸ τὰς αὐτὰς συνθήκας.

4. Τὰ φυσικὰ πρόσωπα τὰ ὅποια εἶναι κάτοικοι ἐνὸς συμβαλλομένου Κράτους καὶ τὰ ὅποια φορολογοῦνται εἰς τὸ ἕτερον Κράτος, ἀπολύθουν ἐντὸς τοῦ Κράτους τούτου, — διὰ τὴν δεδαιώσιν τῶν φόρων τῶν ὑπολογιζομένων συμφώνως πρὸς τὴν νομοθεσίαν τοῦ ἑτέρου τούτου Κράτους, ἐπὶ προοδευτικῇ συντελεστῇ ἢ ἐπὶ μειωμένης ἐξέως — τῶν ἐξαίρέσεων, ἀπαλλαγῶν, ἐκπτώσεων ἢ ἑτέρων πλεονεκτημάτων τῶν χορηγούμενων διὰ τὰ οἰκογενειακὰ ἄρρη των, εἰς τοὺς ὑπήκοους — φυσικὰ πρόσωπα — τοῦ ἑτέρου τούτου Κράτους κατοικοῦντες ἐν αὐτῷ.

5. Ἡ φορολογία μονίμου ἐγκαταστάσεως, τὴν ὁποίαν ἐπιχειρῶν ἐνὸς συμβαλλομένου Κράτους διατηρεῖ εἰς τὸ ἕτερον συμβαλλόμενον Κράτος, δὲν ἐπιβάλλεται εἰς τὸ ἕτερον τοῦτο Κράτος κατὰ τρόπον ὀλιγώτερον εὐνοϊκὸν τῆς φορολογίας τῶν ἐπιχειρήσεων τοῦ ἑτέρου τούτου Κράτους αἱ ὁποῖαι ἀσχοῦν τὴν ἰδίαν δραστηριότητα.

Ἡ διάταξις αὕτη δὲν παρεμποδίζει ὅπως, τὰ κέρδη τὰ κτώμενα ὑπὸ τῆς μονίμου ἐγκαταστάσεως, τὴν ὁποίαν διαδέχεται ἐντὸς ἐνὸς συμβαλλομένου Κράτους μία ἑταιρεία κάτοικος τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου Κράτους ἢ ἑτέρα ὁμάς προσώπων ἔχουσα τὴν ἔδραν τῆς πραγματικῆς διευθύνσεώς της εἰς τὸ ἕτερον τοῦ Κράτους φορολογηθῶν ἐν τῷ συνόλῳ εἰς τὸ πρῶτον Κράτος ἐπὶ συντελεστῇ ὁ ὅποιος καθορίζεται ὑπὸ τῆς ἐθνικῆς νομοθεσίας του, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι ὁ συντελεστής οὗτος δὲν ὑπερβαίνει τὸν ἀνάστατον συντελεστὴν τοῦ φόρου ὁ ὅποιος ἐφαρμόζεται ἐπὶ τοῦ συνόλου ἢ μέρους τῶν κερδῶν τῶν ἑταιρειῶν κατοίκων τοῦ πρώτου τούτου Κράτους.

6. Ἐξαίρεσις τῆς περιπτώσεως ἐφαρμογῆς τοῦ ἁρθρου 9, οἱ τόκοι, δικαιώματα καὶ ἕτεροι θαπνάναι καταβαλλόμενοι ὑπὸ ἐπιχειρήσεως ἐνὸς συμβαλλομένου Κράτους εἰς κάτοικον τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου Κράτους ἐκπίπτουν διὰ τὸν καθορισμὸν τῶν φορολογητέων κερδῶν τῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης, ὑπὸ τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις ὡς ἐάν εἶχον καταβληθῇ εἰς κάτοικον τοῦ πρώτου Κράτους.

7. Αἱ ἐπιχειρήσεις ἐνὸς συμβαλλομένου Κράτους, τῶν ὁποίων τὸ κεντρικόν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ἀπείρως ἢ ἐπιμέρους, ἀνήκει ἢ ἐλέγχεται ὑφ' ἐνὸς ἢ πλείονων κατοίκων τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου Κράτους δὲν ὑπόκεινται εἰς τὸ πρῶτον συμβαλλόμενον Κράτος εἰς οὐδεμίαν φορολογίαν ἢ σχετικὴν ὑποχρέωσιν ἢ ὅποια εἶναι διάφορος ἢ βαρύτερα ἐκείνης εἰς τὴν ὁποίαν ὑπόκεινται ἢ δύναται νὰ ὑπαρξοῦν οἱ ὑπήκοοι ἐπιχειρήσεις τοῦ αὐτοῦ εἴδους τοῦ πρώτου τούτου Κράτους.

8. Ὁ ὅρος «φορολογία» ὑποδηλοῖ ἐν τῷ παρόντι ἄλλοις, τοὺς πάσης φύσεως ἢ κατονομασίας φόρους.

Ἄρθρον 25.

Διαδικασία ἀμοιβαίου διακανονισμοῦ.

1. Ὅσάκις κάτοικος ἐνὸς συμβαλλομένου Κράτους κρίνεται ὅτι τὰ λαμβανόμενα μέτρα ὑπὸ ἐνὸς συμβαλλομένου Κράτους ἢ ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν συνεπάγονται ἢ θὰ συνεπάγονται δι' αὐτὸν διπλὴν φορολογίαν ἢ ὅποια δὲν εἶναι σύμφωνος πρὸς τὴν παρούσαν σύμβασιν, δύναται, ἄνευ βλάβης τῶν προσφυγῶν τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῆς ἐθνικῆς νομοθεσίας τῶν κρατῶν τούτων, νὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν ἀρμοδίαν ἀρχὴν τοῦ συμβαλλομένου Κράτους τοῦ ὁποίου εἶναι κάτοικος καὶ ἡτιολογημένην αἴτησιν περὶ ἀναθεωρήσεως τῆς φορολογίας ταύτης. Ἡ αἴτησις αὕτη δέον νὰ ὑποβληθῇ ἐντὸς προθεσμίας δύο ἐτῶν ὑπολογιζομένης ἀπὸ τῆς γνωστοποιήσεως ἐπιβολῆς ἢ τῆς εἰσπράξεως εἰς τὴν πηγὴν τῆς δευτέρας φορολογίας.

2. Ἡ ἀναφερομένη εἰς τὴν παράγραφον 1 ἀρμοδία ἀρχή, προσπαθεῖ ἐάν ἡ αἴτησις κρίνεται ὑπ' αὐτῆς ἡτιολογημένη καὶ ἐάν δὲν δύναται νὰ ἐξεύρῃ ἢ ἰδίᾳ ἱκανοποιητικὴν λύσιν νὰ ρυθμίσῃ τὸ ζήτημα διὰ συμβιβασμοῦ μετὰ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου Κράτους, προκαμένου νὰ ἀποφευχθῇ ἡ διπλὴ φορολογία ἢ ὅποια δὲν εἶναι σύμφωνος πρὸς τὴν σύμβασιν.

3. Αἱ ἀρμοδία ἀρχαὶ τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν ἐπιδιώκουν διὰ συμβιβασμοῦ, νὰ ἄρουν τὰς δυσκολίας ἢ νὰ ἐξαλείψουν τὰς ἀμφιβολίας τὰς ὁποίας δύναται νὰ δημιουργήσῃ ἢ ἐφαρμογῇ τῆς συμβάσεως.

4. Αἱ ἀρμοδία ἀρχαὶ τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν, συμφωνοῦν ἐπὶ τοῦ θέματος τῶν διοικητικῶν μέτρων ἀπαραίτητων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τῆς συμβάσεως καὶ κυρίως ἐπὶ τοῦ θέματος τῶν δικαιολογητικῶν τὰ ὅποια δέον νὰ προσκομίσουν οἱ κάτοικοι ἐκάστου Κράτους διὰ νὰ τύχουν εἰς τὸ ἕτερον Κράτος τῶν ἀπαλλαγῶν ἢ ἐκπτώσεων ἐκ φόρων προβλεπομένων εἰς τὴν σύμβασιν ταύτην.

Ἄρθρον 26.

Ἀνταλλαγὴ πληροφοριῶν.

1. Αἱ ἀρμοδία ἀρχαὶ τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν ἀνταλλάσσουν τὰς πληροφορίες τὰς ἀναγκαίας διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς συμβάσεως καὶ τὴν ἀποτροπὴν τῆς φοροδιαφυγῆς ἐν σχέσει πρὸς τοὺς φόρους τοὺς προβλεπομένους ὑπ' αὐτῆς.

Πᾶσα πληροφορία οὕτω λαμβανόμενη δέον νὰ τηρῇται ἀπορρητος δὲν δύναται νὰ ἀνακοινωθῇ, ἐκτὸς τοῦ φορολογουμένου ἢ τοῦ πληρεξουσίου του, εἰς μὴ μόνον εἰς τὸ πρόσωπον ἢ τὰς ἀρχὰς τὰς ἐπιφορτισμένας μετὰ τὴν ἐπιβολὴν ἢ τὴν εἰσπράξιν τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν παρούσαν σύμβασιν φόρων καὶ ἀπαιτήσεων καὶ προσφυγῶν τῶν σχετικῶν πρὸς τοὺς φόρους τούτους ὡς καὶ εἰς τὰς δικαστικὰς ἀρχὰς ἐν ὅβρι ποινικῆς διώξεως.

2. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 1 δὲν δύναται ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει νὰ ἐρμηνευθοῦν ὡς ἐπιβάλλουσιν εἰς ἐν ἐκ τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν τὴν ὑποχρέωσιν:

α) νὰ λάβῃ διοικητικὰ μέτρα ἀντιβαίνοντα πρὸς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ νομοθεσίαν ἢ τὴν διοικητικὴν πρακτικὴν του ἢ πρὸς τὴν νομοθεσίαν καὶ διοικητικὴν πρακτικὴν τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου Κράτους·

β) νὰ παρέχῃ πληροφορίας αἱ ὁποῖαι δὲν θὰ ἠδύναντο νὰ ληφθοῦν βάσει τῆς ἰδίας αὐτοῦ νομοθεσίας ἢ ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς ὁμαλῆς διοικητικῆς πρακτικῆς αὐτοῦ ἢ τῶν ἀντιστοιχῶν τοῦ ἑτέρου συμβαλλομένου Κράτους·

γ) να μεταδώση πληροφορίας αι όποιαι θα άπεκάλυπτον έμπορικόν, βιομηχανικόν ή επαγγελματικόν μυστικόν ή έμπορικήν μέθοδον, ή πληροφορίας τών όποίων ή μετάδοσις θα ήτο αντίθετος πρós τήν δημοσίαν τάξιν.

Άρθρον 27.

Άμοιβαία βοήθεια κατά τήν είσπραξιν.

1. Τα συμβαλλόμενα Κράτη αναλαμβάνουν να παρέχουν άμοιβαίαν βοήθειαν και ύποστήριξιν πρós τόν σκοπόν τής γνωστοποιήσεως και είσπράξεως κυρίως τών φόρων τών αναφερομένων εις τό άρθρον 2, ως και τών προσαυξήσεων, προσθέτων, τόκων, έξόδων και προστίμων μη ποινικού χαρακτήρος.

2. Τή αίτήσει τής άρμοδίας άρχής ενός συμβαλλομένου Κράτους ή άρμοδία άρχή του έτέρου συμβαλλομένου Κράτους κοινοποιεί και είσπράττει συμφώνως πρós τās νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις τās εφαρμολζόμενας επί τής είσπράξεως τών ρηθέντων φόρων του τελευταίου τούτου Κράτους, τās αναφερομένας εις τήν παράγραφον 1 φορολογικās απαιτήσεις, αι όποιαι είναι απαιτηται εις τό πρώτον Κράτος. Αι απαιτήσεις αύται δέν απολαύουν ούδενός προνομίου έντός του οικείου δια τήν είσπραξιν Κράτους και τούτο δέν υποχρεούται να εφαρμόσῃ μέτρα εκτελέσεως μη έπιτρεπόμενα υπό τών νομοθετικών και κανονιστικών διατάξεων του απαιτούτος Κράτους.

3. Αι αναφερόμεναι εις τήν παράγραφον 2 αίτήσεις, συνοδεύονται πρós ύποστήριξιν των υπό έπίσημου άντιγράφου τών εκτελεστών τίτλων συνοδευομένων, έφ' όσον ύπάρχει, υπό έπίσημου άντιγράφου αποφάσεων όριστικών και τελεσιδίκων.

4. Όσον άφορᾷ τās φορολογικās απαιτήσεις αι όποιαι δύνανται να αποτελέσουν άντικείμενον προσφυγής ή άρμοδία άρχή ενός συμβαλλομένου Κράτους δύναται, πρós έξασφάλισιν τών δικαιωμάτων τής, να ζητήσει από τήν άρμόδιαν άρχήν του έτέρου συμβαλλομένου Κράτους να λάβῃ τὰ προβλεπόμενα υπό τής νομοθεσίας τούτου συντηρητικά μέτρα αι διατάξεις τών παραγράφων 1 έως 3 εφαρμόζονται MUTATIS MUTANDI, επί τών μέτρων τούτων.

5. Τό άρθρον 26, παράγραφος 1, έδάκιον 2, εφαρμόζεται: επίσης επί πάσης πληροφορίας περιερχομένης κατά τήν εκτέλεσιν του παρόντος άρθρου εις γνώσιν τής άρμοδίας άρχής του αίτουμένου Κράτους.

6. Οι Έπουργοί επί τών Οικονομικών άμφοτέρων τών συμβαλλομένων Κρατών ή οι έξουσιοδοτημένοι πληρεξούσιοι των, επικοινωνούν άπ' ευθείας μεταξύ των δια τούς προβλεπομένους εις τὰ άρθρα 25, 26 και 27 σκοπούς.

Άρθρον 28.

Περιορισμός τών άποτελεσμάτων τής συμβάσεως.

1. Υπό τήν επιφύλαξιν τής εφαρμογής του άρθρου 23 παράγραφος 2 περίπτωσις ζ' αι διατάξεις τής παρούσης συμβάσεως δέν περιορίζουν τὰ δικαιώματα και τὰ προνόμια τὰ όποια χορηγούνται υπό τής νομοθεσίας ενός συμβαλλομένου Κράτους εν σχέσει πρós τούς φόρους τούς αναφερομένους εις τό άρθρον 2.

2. Αι διατάξεις αύται δέν παραβλέπουν τὰ φορολογικά προνόμια τών όποίων απολαύουν τὰ μέλη τών διπλωματικών και προξενικών αποστολών δυνάμει, είτε γενικών κανόνων του διεθνούς δικαίου, είτε διατάξεων ειδικών συμφωνιών.

V.I Τελικά Διατάξεις.

Άρθρον 29.

Άναστολή τών άποτελεσμάτων προγενεστέρας συμβάσεως.

Άπό τής ημέρας καθ' ήν θα τεθῇ εν ισχύι ή παρούσα σύμβασις και δι' όσον χρονικόν διάστημα αύτη θα παραμείνῃ εν ισχύι αι διατάξεις τής συμφωνίας τής συνομολογηθείσης μεταξύ του Βελγίου και τής Ελλάδος, δι' ανταλλαγής τών από 15 και 23 Ιουνίου 1954 έπιστολών επί τῷ σκοπῷ τής άμοιβαίας φορολογικής απαλλαγής τών κερδών τών πραγματοποιούμενων υπό ναυτιλιακών ή αεροπορικών επχειρήσεων εις διεθνή επικοινωνίαν, θα παύσουν εφαρμολζόμεναι.

Άρθρον 30.

Έναρξις ισχύος.

1. Η παρούσα σύμβασις θα κυρωθῇ και οι τίτλοι κυρώ-

σεως θα ανταλλαγοῦν όσον τό δυνατόν ταχύτερον εν Βρυξέλλαις.

2. Η παρούσα σύμβασις θα τεθῇ εν ισχύι τήν δεκάτην πέμπτην ήμέραν ή όποία έπεται τής ημέρας τής ανταλλαγής τών τίτλων κυρώσεως και θα εφαρμολζῇ.

α) επί τών όφειλομένων εις τήν πηγὴν φόρων δια τὰ εισοδήματα τὰ όποια εκτήθησαν ή κατεβλήθησαν από 1ης Ιανουαρίου 1967.

β) επί τών έτέρων φόρων τών επιβαλλομένων επί εισοδημάτων φορολογικών περιόδων ληγουσών τήν 31ην Δεκεμβρίου 1966 και μετά τήν ήμερομηνίαν αύτην.

Άρθρον 31.

Καταγγελία.

Η παρούσα σύμβασις θα εξακολουθήσῃ ισχύουσα επ' άόριστον πλην όμως εκάστον τών συμβαλλομένων Κρατών θα δύναται μέχρι τής 30ης Ιουνίου συμπεριλαμβανομένης παντός πολιτικού έτους από του πέμπτου έτους τής επικυρώσεώς της να καταγγείλῃ αύτην έγγραφως και δια τής διπλωματικής οδού, εις τό έτερον συμβαλλόμενον Κράτος. Εις περίπτωσην καταγγελίας πρós τής 1ης Ιουλίου ή σύμβασις θα εφαρμολζῇ δια τελευταίαν φοράν:

α) επί τών όφειλομένων εις τήν πηγὴν φόρων δια τὰ εισοδήματα τὰ όποια εκτήθησαν κανονικῶς ή κατεβλήθησαν, τό άργότερον, τήν 31ην Δεκεμβρίου του έτους τούτου.

β) επί τών έτέρων φόρων τών επιβαλλομένων επί τών εισοδημάτων τών φορολογικών περιόδων αι όποια εκλείσθησαν κανονικῶς, τό άργότερον, τήν 30ην Δεκεμβρίου του ρηθέντος έτους.

Εις πίστωσιν τών άνωτέρω οι πληρεξούσιοι τών δύο Κρατών υπέγραψαν τήν παρούσαν σύμβασιν και έθεσαν επ' αύτῆς τās έαυτῶν σφραγίδας.

Έγένετο εν Αθήναις τήν 24ην Μαΐου 1968 εις δύο αντίτυπα, εις γαλλικὴν γλώσσαν, εις φλαμανδικὴν γλώσσαν και εις ελληνικὴν γλώσσαν, τών τριῶν κειμένων όντων εξ ίσου αὐθεντικών.

Εις περίπτωσην άσυμφωνίας μεταξύ τών κειμένων αὐθεντικών κείμενον τυγχάνει τό εις τήν γαλλικὴν γλώσσαν κείμενον.

Δια τό Βασίλειον τής Ελλάδος

Π. ΠΙΠΙΝΕΛΗΣ

Δια τό Βασίλειον του Βελγίου

SELYS LONGCHAMPS

Ότι ακριβές άντίγραφον

A. ΒΗΚΑΣ

Άκόλουθος Πρεσβείας

ΤΕΛΙΚΟΝ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ

Κατά τόν χρόνον τής ύπογραφῆς τής συμβάσεως συνομολογηθείσης σήμεραν μεταξύ του Βελγίου και τής Ελλάδος άποσκοπούσης τήν άποφυγὴν τής διπλῆς φορολογίας και τήν ρύθμισιν ώρισμένων έτέρων ζητημάτων εν σχέσει πρós τούς φόρους επί του εισοδήματος, οι ύπογεγραμμένοι πληρεξούσιοι συνεφώνησαν επί τών κάτωθι διατάξεων, αι όποια αποτελοῦν μέρος του συνόλου τής συμβάσεως αύτῆς.

1. Όρισμός τής μονίμου έκκαταστάσεως

Εις άρθρον 5, παράγραφος 2, στ.

Η διάταξις αύτη εφαρμολζεται, υπό τās ίδιās προϋποθέσεις εις τήν έκκατάστασιν τήν όποιαν επιχείρησις ενός συμβαλλομένου Κράτους θα έχρησιμοποίει εις τό έτερον Κράτος δια τήν πραγματοποίησιν μελετῶν ή έρευνῶν εις τούτο ή δια τήν εις τούτο παροχὴν ύπηρεσιῶν τεχνικῆς ή επιστημονικῆς φύσεως, καθόσον αι μελέται ή έργασίαι αύται έμπίπτουν εις τό πλαίσιον τής τακτικῆς δραστηριότητός της.

2. Κέρδη τών επιχειρήσεων.

Εις τό άρθρον 7, παράγραφος 1.

Όσάκις τό δικαίωμα τής φορολογίας τών κερδῶν επιχειρήσεως εκμεταλλευομένης υπό εταιρείας —εκτός τής εταιρείας κατά μετοχάς —κατοίκου ενός συμβαλλομένου Κράτους παρέ-

γεται εἰς ἓν συμβαλλόμενον Κράτος δυνάμει τοῦ ἄρθρου 7, παράγραφος 1, οὐδεμία διάταξις παρακωλύει τὸ Κράτος τοῦτο νὰ φορολογήσῃ τὰ ρηθέντα κέρδη ἐπ' ὀνόματι τῶν ἐταίρων τῆς ἐταιρείας αὐτῆς.

3. Ναυτιλιακαὶ ἐπιχειρήσεις.

Εἰς ἄρθρον 8, παράγραφος 1α.

Ὅσῳκις τὰ πλοῖα τὰ νηολογημένα εἰς ἓν συμβαλλόμενον Κράτος ἢ ἐφωδιασμένα μὲ ναυτιλιακὰ ἔγγραφα ὑπ' αὐτοῦ, ἐκμεταλλεύονται ὑπὸ ἐπιχειρήσεως ἐχούσης τὴν ἔδραν τῆς πραγματικῆς διευθύνσεώς της εἰς τὸ ἕτερον συμβαλλόμενον Κράτος τὰ προβλεπόμενα εἰς τὴν διάταξιν ταύτην εἰσοδήματα φορολογοῦνται εἰς τὸ ἕτερον τοῦτο Κράτος.

4. Μερίσματα.

Εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν διὰ τροποποιήσεως τῆς ἐν ἰσχύϊ κατὰ τὸν χρόνον τῆς ὑπογραφῆς τῆς συμβάσεως νομοθεσίας τὰ προβλεπόμενα εἰς τὸ ἄρθρον 10, παράγραφος 2, β μερίσματα δὲν θὰ ἐξεπίπτοντο πλέον ἐκ τοῦ καθαροῦ συνολικοῦ εἰσοδήματος τῆς ἐταιρείας τοῦ ὑποκειμένου εἰς τὸν ἑλληνικὸν φόρον ἐπὶ τοῦ εἰσοδήματος τῶν νομικῶν προσώπων, αἱ ἀρμόδιαι ἀρχαὶ ἀμφοτέρων τῶν Κρατῶν θάλου προέλθῃ εἰς συνεννοήσεις διὰ νὰ ἀναθεωρήσουν, ἐν πενύματι ἀμοιβαιότητος, τὸν προβλεπόμενον εἰς τὸ ρηθὲν ἄρθρον 10 παράγραφος 2, β ἀνώτατον συντελεστήν.

Ἐγένετο ἐν Ἀθήναις τὴν 24ην Μαΐου 1968 εἰς δύο ἀντίτυπα, εἰς γαλλικὴν γλῶσσαν, εἰς φλαμανδικὴν γλῶσσαν καὶ εἰς ἑλληνικὴν γλῶσσαν.

Διὰ τὸ Βασίλειον τῆς Ἑλλάδος

Π. ΠΙΠΙΝΕΛΗΣ

Διὰ τὸ Βασίλειον τοῦ Βελγίου
SELYS LONGCHAMPS

Ὅ,τι ἀκριβὲς ἀντίγραφον

Α. ΒΗΚΑΣ

Ἀκόλουθος Πρεσβείας

CONVENTION

entre la Grèce et la Belgique

en vue d'éviter les doubles impositions et de régler certaines autres questions en matière d'impôt sur le revenu.

SA MAJESTE LE ROI DES HELLENES

et

SA MAJESTE LE ROI DES BELGES

DESIREUX d'éviter les doubles impositions et de régler certaines autres questions en matière d'impôts sur le revenu, ont décidé de conclure une convention et ont nommé à cet effet pour leurs Plénipotentiaires, à savoir :

SA MAJESTE LE ROI DES HELLENES

Son Excellence Monsieur Panayotis Pipinelis, Ministre des Affaires Etrangères,

SA MAJESTE LE ROI DES BELGES

Son Excellence le Comte de Selys Longchamps, Ambassadeur Extraordinaire et Plénipotentiaire,

LESQUELS, après avoir échangé leurs pleins pouvoirs, reconnus en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes :

I. Champ d'application de la convention

Article 1.

Personnes visées

La présente convention s'applique aux personnes qui sont des résidents d'un Etat contractant ou de chacun des deux Etats.

Article 2.

Impôts visés

1. La présente convention s'applique aux impôts sur le revenu perçus pour le compte de chacun des Etats

contractants, de ses subdivisions politiques et de ses collectivités locales, quel que soit le système de perception.

2. Sont considérés comme impôts sur le revenu les impôts perçus sur le revenu total ou sur des éléments du revenu—que ces impôts soient calculés suivant le régime général ou sur des bases particulières—y compris les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers ou immobiliers, ainsi que les plus-values.

3. Les impôts actuels auxquels s'applique la convention sont notamment :

A. En ce qui concerne la Belgique :

a) l'impôt des personnes physiques;

b) l'impôt des sociétés;

c) l'impôt des personnes morales;

d) l'impôt des non-résidents;

y compris les précomptes et les compléments de précomptes, les centimes additionnels auxdits impôts et précomptes ainsi que la taxe communale additionnelle à l'impôt des personnes physiques (ci-après dénommés «l'impôt belge»).

B. En ce qui concerne la Grèce :

a) l'impôt sur le revenu des personnes physique;

b) l'impôt sur le revenu des personnes morales;

c) l'impôt sur les navires;

y compris ceux de ces impôts qui sont calculés sur des bases particulières ainsi que les taxes complémentaires aux impôts précités et les contributions calculées sur le montant de ceux-ci (ci-après dénommés «l'impôt grec»).

4. La convention s'appliquera aussi aux impôts futurs de nature identique ou analogue qui s'ajouteraient aux impôts actuels ou qui les remplaceraient. Les autorités compétentes des Etats contractants se communiqueront à la fin de chaque année les modifications apportées à leurs législations fiscales respectives.

II. DEFINITIONS

Article 3.

Dispositions générales

1. Au sens de la présente convention, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente :

a) le terme «Belgique» employé dans un sens géographique désigne le territoire du Royaume de Belgique; le terme «Grèce» employé dans le même sens désigne le territoire du Royaume de Grèce;

b) les expressions «un Etat contractant» et l'autre Etat contractant désignent, suivant le contexte, la Belgique ou la Grèce;

c) le terme «personne» comprend les personnes physiques et les sociétés;

d) le terme «société» désigne toute personne morale ou toute autre entité qui est imposable comme telle sur ses revenus dans l'Etat dont elle est un résident;

e) les expressions «entreprise d'un Etat contractant» et «entreprise de l'autre Etat contractant» désignent respectivement une entreprise exploitée par un résident d'un Etat contractant et une entreprise exploitée par un résident de l'autre Etat contractant;

f) l'expression «autorités compétentes» désigne :

(1) en ce qui concerne la Belgique, l'autorité compétente suivant sa législation nationale, et

(2) en ce qui concerne la Grèce, le Ministre des Finances ou son délégué.

2. Pour l'application de la convention par un Etat contractant, toute expression qui n'est pas autrement définie a le sens qui lui est attribué par la législation dudit Etat régissant les impôts qui font l'objet de la convention, à moins que le contexte n'exige une interprétation différente.

Article 4.

Domicile fiscal

1. Au sens de la présente convention, l'expression «résident(e) d'un Etat contractant» désigne toute personne dont le revenu est assujéti à l'impôt dans cet Etat, en raison de son domicile, de sa résidence, de son siège de direction ou de tout autre critère de nature analogue.

2. Lorsque, selon la disposition du paragraphe 1, une personne physique est considérée comme résidente de chacun des Etats contractants, le cas est résolu d'après les règles suivantes:

a) cette personne est considérée comme résidente de l'Etat contractant où elle dispose d'un foyer d'habitation permanent. Lorsqu'elle dispose d'un foyer d'habitation permanent dans chacun des Etats contractants, elle est considérée comme résidente de l'Etat contractant avec lequel ses liens personnels et économiques sont les plus étroits (centre des intérêts vitaux);

b) si l'Etat contractant où cette personne a le centre de ses intérêts vitaux ne peut pas être déterminé ou qu'elle ne dispose d'un foyer d'habitation permanent dans aucun des Etats contractants, elle est considérée comme résidente de l'Etat contractant où elle séjourne de façon habituelle;

c) si cette personne séjourne de façon habituelle dans chacun des Etats contractants ou qu'elle ne séjourne de façon habituelle dans aucun d'eux, elle est considérée comme résidente de l'Etat contractant dont elle possède la nationalité;

d) si cette personne possède la nationalité de chacun des Etats contractants ou qu'elle ne possède la nationalité d'aucun d'eux, les autorités compétentes des Etats contractants tranchent la question d'un commun accord.

3. Lorsque, selon la disposition du paragraphe 1, une société est considérée comme résidente de chacun des Etats contractants, elle est réputée résidente de l'Etat contractant où se trouve son siège de direction effective.

Article 5.

Etablissement stable

1. Au sens de la présente convention, l'expression «établissement stable» désigne une installation fixe d'affaires où l'entreprise exerce tout ou partie de son activité.

2. L'expression «établissement stable» comprend notamment:

- a) un siège de direction;
- b) une succursale;
- c) un bureau;
- d) une usine;
- e) un atelier;
- f) une mine, une carrière ou tout autre lieu d'exploitation de ressources naturelles;
- g) un chantier de construction ou de montage dont la durée dépasse douze mois.

3. On ne considère pas qu'il y a établissement stable

a) il est fait usage d'installations aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison de marchandises appartenant à l'entreprise;

b) des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposées aux seules fins de stockage, d'exposition ou de livraison;

c) des marchandises appartenant à l'entreprise sont entreposées aux seules fins de transformation par une autre entreprise;

d) une installation fixe d'affaires est utilisée aux seules fins d'acheter des marchandises ou de réunir des informations pour l'entreprise;

e) une installation fixe d'affaires est utilisée, pour l'entreprise, aux seules fins de publicité, de fourniture d'informations, de recherches scientifiques ou d'activités analogues qui ont un caractère préparatoire ou auxiliaire;

f) une entreprise d'un Etat contractant, sans tomber dans le champ d'application des paragraphes 2 et 4, se borne à donner en location, affermage ou concession dans l'autre Etat contractant, des installations quelconques, du matériel ou des biens et droits visés à l'article 12, paragraphe 3.

4. Une personne autre qu'un agent jouissant d'un statut indépendant visé au paragraphe 5- qui agit dans un Etat contractant pour le compte d'une entreprise de l'autre Etat contractant est considérée comme constituant un établissement stable de l'entreprise dans le premier Etat si elle y conclut habituellement des contrats au nom de celle-ci, à moins que l'activité de cette personne ne soit limitée à l'achat de marchandises pour cette entreprise.

5. On ne considère pas qu'une entreprise d'un Etat contractant a un établissement stable dans l'autre Etat contractant du seul fait qu'elle y exerce son activité par l'entremise d'un courtier, d'un commissionnaire général ou de tout autre intermédiaire jouissant d'un statut indépendant, à condition que ces personnes agissent dans le cadre ordinaire de leur activité.

6. Le fait qu'une société résidente d'un Etat contractant contrôle—ou est contrôlée par—une société résidente de l'autre Etat contractant ou une société qui y exerce son activité (que ce soit par l'intermédiaire d'un établissement stable ou non) ne suffit pas, en lui-même, à faire de l'une quelconque de ces sociétés un établissement stable de l'autre.

III. IMPOSITION DES REVENUS

Article 6.

Revenus de biens immobiliers

1. Les revenus provenant de biens immobiliers sont imposables dans l'Etat contractant où ces biens sont situés.

2. L'expression «biens immobiliers» est définie conformément au droit de l'Etat contractant où les biens considérés sont situés. L'expression englobe en tout cas les accessoires, le cheptel mort ou vif des exploitations agricoles et forestières, les droits auxquels s'appliquent les dispositions du droit privé concernant la propriété foncière, l'usufruit des biens immobiliers et les droits à des redevances variables ou fixes pour l'exploitation ou la concession de l'exploitation de gisements minéraux, sources et autres richesses du sol; les navires, bateaux et aéronefs ne sont pas considérés comme des biens immobiliers.

3. La disposition du paragraphe 1 s'applique aux revenus provenant de l'exploitation ou de la jouissance directes, de la location ou de l'affermage, ainsi que de toute autre forme d'exploitation de biens immobiliers.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 3 s'appliquent également aux revenus provenant des biens immobiliers d'une entreprise ainsi qu'aux revenus des biens immobiliers servant à l'exercice d'une profession libérale.

Article 7.

Bénéfices des entreprises

1. Les bénéfices d'une entreprise d'un Etat contractant ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que l'entreprise n'exerce son activité dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Si l'entreprise exerce son activité d'une telle façon les bénéfices de l'entreprise sont imposa-

bles dans l'autre Etat, mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables audit établissement stable.

2. Sans préjudice de l'application du paragraphe 3, lorsqu'une entreprise d'un Etat contractant exerce son activité dans l'autre Etat contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, il est imputé, dans chaque Etat contractant, à cet établissement stable les bénéfices qu'il aurait pu réaliser s'il avait constitué une entreprise distincte et séparée exerçant des activités identiques ou analogues dans des conditions identiques ou analogues et agissant en toute indépendance.

3. Dans le calcul des bénéfices d'un établissement stable, sont admises en déduction les dépenses exposées aux fins poursuivies par cet établissement stable, y compris les dépenses raisonnables de direction et les frais généraux d'administration ainsi exposés, soit dans l'Etat où est situé cet établissement stable soit ailleurs.

4. A défaut de comptabilité régulière ou d'autres éléments probants permettant de déterminer le montant des bénéfices d'une entreprise d'un Etat contractant, qui est imputable à son établissement stable situé dans l'autre Etat, l'impôt peut notamment être établi dans cet autre Etat conformément à sa propre législation, compte tenu des bénéfices normaux d'entreprises du même Etat se livrant à la même activité ou à des activités analogues dans des conditions identiques analogues.

5. Aucun bénéfice n'est imputé à un établissement stable du fait que cet établissement stable a simplement acheté des marchandises pour l'entreprise.

6. Aux fins des paragraphes précédents, les bénéfices à imputer à l'établissement stable sont calculés chaque année selon la même méthode, à moins qu'il n'existe des motifs valables et suffisants de procéder autrement.

7. Lorsque les bénéfices d'une entreprise comprennent des éléments de revenu traités séparément dans d'autres articles de cette convention, les dispositions du présent article ne font pas obstacle à l'application des dispositions de ces autres articles pour la taxation de ces éléments de revenu.

Article 8.

Entreprises de navigation maritime ou aérienne

1. Par dérogation à l'article 7, paragraphes 1 à 6 :

a) les revenus provenant de l'exploitation de navires en trafic international sont imposables dans l'Etat contractant sur le territoire duquel ces navires sont immatriculés ou par lequel ils ont été munis de lettres de mer ;

b) les revenus provenant de l'exploitation d'aéronefs en trafic international sont imposables dans l'Etat contractant où est situé le siège de la direction effective de l'entreprise.

2. Si le siège de la direction effective d'une entreprise de navigation maritime est à bord d'un navire, ce siège est réputé situé dans l'Etat contractant où se trouve le port d'attache de ce navire ou, à défaut de port d'attache dans l'Etat contractant dont l'exploitant du navire est un résident.

Article 9.

Entreprises interdépendantes

Lorsque :

Une entreprise d'un Etat contractant participe directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au financement d'une entreprise de l'autre Etat contractant, ou que les mêmes personnes participent directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au financement d'une entreprise d'un Etat contractant et d'une entreprise de l'autre Etat contractant, et que, dans l'un et l'autre cas, les deux entreprises sont, dans leurs relations commerciales ou financières, liées par des conditions acceptées ou imposées qui diffèrent de celles qui seraient conclues entre des entreprises in-

dépendantes, les bénéfices qui, sans ces conditions, auraient été obtenus par l'une des entreprises, mais n'ont pu l'être en fait à cause de ces conditions, peuvent être inclus dans les bénéfices de cette entreprise et imposés en conséquence.

Article 10

Dividendes

1. Les dividendes attribués par une société résidente d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, ces dividendes peuvent être imposés dans l'Etat contractant dont la société qui attribue les dividendes est un résident et selon la législation de cet Etat, mais l'impôt ainsi établi ne peut excéder :

a) 15 p.c. du montant brut des dividendes, lorsqu'il s'agit de dividendes attribués par une société résidente de la Belgique ;

b) 25 p.c. du montant brut des dividendes, lorsqu'il s'agit de dividendes attribués par une société résidente de la Grèce.

Les autorités compétentes des Etats contractants règlent d'un commun accord les modalités d'application de cette limitation.

3. Le paragraphe 2 ne peut avoir pour effet de limiter

1o L'imposition d'une société résidente d'un Etat contractant sur les bénéfices qui servent au paiement de ses dividendes ;

2o L'imposition d'une société résidente de la Belgique en cas de rachat de ses propres actions ou parts ou à l'occasion du partage de son avoir social.

4. Le terme «dividendes» employé dans le présent article désigne les revenus provenant d'actions, actions ou bons de jouissance, parts de fondateurs ou autres parts bénéficiaires, ainsi que les revenus d'autres parts sociales soumis au même régime que les revenus d'actions par la législation fiscale de l'Etat dont la société distributrice est un résident.

Ce terme désigne également les revenus—même attribués sous la forme d'intérêts—imposables au titre de revenus de capitaux investis par les associés dans les sociétés autres que les sociétés par actions, résidentes de la Belgique.

5. Le paragraphe 2 ne s'applique pas lorsque le bénéficiaire des dividendes, résident d'un Etat contractant, a dans l'autre Etat contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident, un établissement stable auquel se rattache effectivement la participation génératrice des dividendes. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 sont applicables; celles-ci ne font pas obstacle à la perception des impôts dus à la source sur ces dividendes conformément à la législation de cet autre Etat contractant.

6. Lorsqu'une société résidente d'un Etat contractant tire des bénéfices ou des revenus de l'autre Etat contractant, cet autre Etat ne peut, sauf dans le cas visé au paragraphe 5, percevoir aucun impôt sur les dividendes attribués par cette société à un résident du premier Etat, ni aucun impôt au titre d'imposition complémentaire des bénéfices non distribués de la société, même si les dividendes distribués ou les bénéfices non distribués consistent en tout ou en partie en bénéfices ou revenus provenant de cet autre Etat.

Article 11

Intérêts

1. Les intérêts provenant d'un Etat contractant et attribués à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, ces intérêts peuvent être imposés dans l'Etat contractant d'où ils proviennent et selon la légi-

slation de cet Etat, mais l'impôt ainsi établi ne peut excéder :

a) 10 p.c. du montant des intérêts, lorsqu'il s'agit d'intérêts provenant de Belgique et attribués à un résident de la Grèce ;

b) 15 p.c. du montant des intérêts, lorsqu'il s'agit d'intérêts provenant de Grèce et attribués à un résident de la Belgique.

Les autorités compétentes des Etats contractants règlent d'un commun accord les modalités d'application de cette limitation.

3. Le terme «intérêts» employé dans le présent article désigne les revenus des fonds publics, des obligations d'emprunts, assorties ou non de garanties hypothécaires ou d'une clause de participation aux bénéfices, et des créances ou dépôts de toute nature, ainsi que les lots d'emprunts et tous autres produits soumis au même régime que les revenus de sommes prêtées ou déposées par la législation fiscale de l'Etat d'où proviennent les revenus. Ce terme ne comprend pas les intérêts assimilés à des dividendes par l'article 10, paragraphe 4, alinéa 2.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire des intérêts, résident d'un Etat contractant, a dans l'autre Etat contractant d'où proviennent ceux-ci un établissement stable auquel se rattache effectivement la créance ou le dépôt générateur de ces revenus. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 sont applicables.

5. Les intérêts sont considérés comme provenant d'un Etat contractant lorsque le débiteur est cet Etat lui-même, une subdivision politique, une collectivité locale ou un résident de cet Etat. Toutefois, lorsque le débiteur des intérêts, qu'il soit ou non résident d'un Etat contractant, a dans un Etat contractant un établissement stable pour lequel l'emprunt générateur des intérêts a été contracté et qui supporte comme telle la charge de ceux-ci, ces intérêts sont réputés provenir

6. Si, par suite de relations spéciales existant entre le débiteur et le créancier ou déposant ou que l'un et l'autre entretiennent avec des tierces personnes, le montant des intérêts attribués, compte tenu de la créance ou du dépôt pour lequel ils sont versés, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le créancier ou déposant en l'absence de pareilles relations, la limitation de taux prévue au paragraphe 2 ne s'applique qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des intérêts est imposable, conformément à sa législation nationale, dans l'Etat contractant d'où proviennent les intérêts.

Article 12.

Redevances

1. Les redevances provenant d'un Etat contractant et attribuées à un résident de l'autre Etat contractant sont imposables dans cet autre Etat.

2. Toutefois, ces redevances peuvent être imposées dans l'Etat contractant d'où elles proviennent et selon la législation de cet Etat, mais l'impôt ainsi établi ne peut excéder 5 p.c. de leur montant brut.

Les autorités compétentes des deux Etats s'entendent sur les modalités d'application de cette limitation.

3. Le terme «redevances» employé dans le présent article désigne les rémunérations de toute nature payées pour l'usage ou la concession de l'usage d'un droit d'auteur sur une oeuvre littéraire, artistique ou scientifique, y compris les films cinématographiques, d'un brevet, d'une marque de fabrique ou de commerce, d'un dessin ou d'un modèle, d'un plan, d'une formule ou d'un procédé secrets, ainsi que pour l'usage ou la concession de l'usage d'un équipement industriel, commercial ou

scientifique ne constituant pas un bien immobilier visé à l'article 6 et pour des informations ayant trait à une expérience acquise dans le domaine industriel, commercial ou scientifique.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire des redevances, résident d'un Etat contractant, a dans l'autre Etat contractant d'où elles proviennent un établissement stable auquel se rattache effectivement le droit ou le bien générateur des redevances. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 sont applicables.

5. Les redevances sont considérées comme provenant d'un Etat contractant lorsque le débiteur est cet Etat lui-même, une subdivision politique, une collectivité locale ou un résident de cet Etat. Toutefois, lorsque le débiteur des redevances, qu'il soit ou non résident d'un Etat contractant, a dans un Etat contractant un établissement stable pour lequel le contrat donnant lieu au paiement des redevances a été conclu et qui supporte comme telle la charge de celles-ci, ces redevances sont réputées provenir de l'Etat contractant où est situé l'établissement stable.

6. Si, par suite de relations spéciales existant entre le débiteur et le créancier ou que l'un et l'autre entretiennent avec des tierces personnes, le montant des redevances attribuées, compte tenu de la prestation pour laquelle elles sont versées, excède le montant normal dont seraient convenus le débiteur et le créancier en l'absence de pareilles relations, la limitation de taux prévue au paragraphe 2 ne s'applique qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des redevances est imposable, conformément à sa législation nationale, dans l'Etat contractant d'où proviennent les redevances.

Article 13.

Gains en capital

1. Les gains provenant de l'aliénation des biens immobiliers, tels qu'ils sont définis à l'article 6, paragraphe 2, sont imposables dans l'Etat contractant où ces biens sont situés.

2. Les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers faisant partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant, ou de biens mobiliers constitutifs d'une base fixe dont un résident d'un Etat contractant dispose dans l'autre Etat contractant pour l'exercice d'une profession libérale, y compris de tels gains provenant de l'aliénation globale de cet établissement stable (seul ou avec l'ensemble de l'entreprise) ou de cette base fixe, sont imposables dans cet autre Etat. Les règles prévues à l'article 7, paragraphes 2 et 3, s'appliquent à la détermination du montant de ces gains.

Toutefois, les gains provenant de l'aliénation de navires ou d'aéronefs exploités en trafic international ainsi que des biens mobiliers affectés à leur exploitation, sont imposables dans l'Etat contractant où les revenus provenant de l'exploitation de ces navires ou aéronefs sont imposables en vertu de l'article 8.

3. Les gains provenant de l'aliénation de tous autres biens, y compris une participation ne faisant pas partie de l'actif d'un établissement stable visé au paragraphe 2, alinéa 1er dans une entreprise exploitée par une société par actions, ne sont imposables que dans l'Etat contractant dont le cédant est un résident.

Article 14.

Profession libérales

1. Les revenus qu'un résident d'un Etat contractant tire d'une profession libérale ou d'autres activités indépendantes de caractère analogue ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que ce résident ne dispose de façon habituelle dans l'autre Etat d'une base fixe pour l'exercice de ses activités. S'il dispose d'une telle

base, les revenus sont imposables dans l'autre Etat, mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables aux activités exercées à l'intervention de ladite base fixe.

2. L'expression «professions libérales» comprend en particulier les activités indépendantes d'ordre scientifique, littéraire, artistique, éducatif ou pédagogique ainsi que les activités indépendantes des médecins, avocats, ingénieurs, architectes, dentistes et comptables.

Article 15.

Professions dépendantes

1. Sous réserve des dispositions des articles 16, 17, b, 18, 19, paragraphes 1 et 2, 20 et 21, les salaires, traitements et autres rémunérations similaires qu'un résident d'un Etat contractant reçoit au titre d'un emploi salarié ne sont imposables que dans cet Etat, à moins que l'emploi ne soit exercé dans l'autre Etat contractant. Si l'emploi y est exercé, les rémunérations reçues à ce titre sont imposables dans cet autre Etat.

2. Par dérogation au paragraphe 1 et sous la réserve y mentionnée, les rémunérations qu'un résident d'un Etat contractant reçoit au titre d'un emploi salarié non visé au paragraphe 3, exercé dans l'autre Etat contractant, ne sont imposables que dans le premier Etat si :

a) elles rétribuent l'activité exercée dans l'autre Etat pendant une période ou des périodes—y compris la durée des interruptions normales du travail—n'excédant pas au total 183 jours au cours de l'année civile ;

b) les rémunérations sont payées par un employeur ou au nom d'un employeur qui n'est pas résident de l'autre Etat ; et

c) la charge des rémunérations n'est pas supportée comme telle par un établissement stable ou une base fixe que l'employeur a dans l'autre Etat.

3. Par dérogation au paragraphe 1, les rémunérations au titre d'un emploi salarié exercé :

a) A bord d'un navire exploité en trafic international sont imposables dans l'Etat auquel l'article 8, paragraphe 1, a, attribue le droit de taxation des revenus tirés de cette exploitation par l'employeur.

b) A bord d'un aéronef exploité en trafic international sont considérées comme se rapportant à une activité exercée dans l'Etat contractant où est situé le siège de la direction effective de l'entreprise et sont imposables dans cet Etat.

Article 16.

Administrateurs et commissaires de sociétés par actions

1. Les tantièmes, jetons de présence et autres rétributions similaires qu'un résident d'un Etat contractant reçoit en sa qualité de membre du conseil d'administration ou de surveillance ou d'un autre organe analogue d'une société par actions, résidente de l'autre Etat contractant, sont imposables dans cet autre Etat.

Cette disposition s'applique également aux rémunérations d'un associé commandité d'une société en commandite par actions, résidente de la Belgique.

2. Les rémunérations allouées à une personne visée au paragraphe 1 par un établissement stable situé dans l'Etat contractant autre que celui dont la société est un résident, pour l'exercice d'une activité journalière exercée dans cet établissement, sont imposables dans cet autre Etat.

Article 17.

Artistes ou sportifs indépendants et activités connexes

Nonobstant les dispositions des articles 14 et 15 :

a) les revenus que les professionnels du spectacle, tels les artistes de théâtre, de cinéma, de la radio ou de la

télévision et les musiciens, ainsi que les sportifs retirent de leurs activités personnelles indépendantes en cette qualité sont imposables dans l'Etat contractant où ces activités sont exercées ;

b) la règle annoncée sub a s'applique également aux revenus des activités personnelles exercées à titre indépendant ou dans un emploi salarié, par toute personne contribuant à l'organisation ou à l'exécution desdites prestations des professionnels du spectacle ou du sport.

Article 18.

Pensions

Sous réserve des dispositions de l'article 19, paragraphes 1 et 2, les pensions et autres rémunérations similaires, versées à un résident d'un Etat contractant au titre d'un emploi antérieur, ne sont imposables que dans cet Etat.

Article 19.

Rémunérations et pensions publiques

1. Les rémunérations, y compris les pensions, versées par un Etat contractant ou par l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales, soit directement, soit par prélèvement sur des fonds qu'ils ont constitués, à une personne physique n'ayant pas la nationalité de l'autre Etat contractant, au titre de services rendus au premier Etat ou à l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales, sont imposables dans ce premier Etat.

2. Les pensions et toutes autres allocations, périodiques ou non, payées en exécution de la législation sociale d'un Etat contractant, par cet Etat, par l'une de ces subdivisions politiques ou collectivités locales ou par une personne morale ressortissant à son droit public, sont imposables dans cet Etat.

3. Le paragraphe 1 ne s'applique pas aux rémunérations ou pensions versées au titre de services rendus dans le cadre d'une activité commerciale ou industrielle exercée par l'un des Etats contractants ou par l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales.

Article 20.

Professeurs

Les rémunérations quelconques des professeurs et autres membres du personnel enseignement, résidents d'un Etat contractant, qui séjournent temporairement dans l'autre Etat contractant pour y enseigner ou s'y livrer à des recherches scientifiques, pendant une période n'excédant par deux ans, dans une université ou dans une autre institution d'enseignement ou de recherche scientifique sans but lucratif, officiellement reconnue, ne sont imposables que dans le premier Etat.

Article 21.

Etudiants, apprentis ou stagiaires

Un étudiant, un apprenti ou un stagiaire qui est, ou qui était auparavant, un résident d'un Etat contractant et qui séjourne temporairement dans l'autre Etat contractant à seule fin d'y poursuivre ses études ou sa formation, n'est pas imposable dans cet autre Etat :

— sur les sommes qu'il reçoit de sources situées en dehors de cet autre Etat pour couvrir ses frais d'entretien, d'études ou de formation ;

— sur les rémunérations qu'il perçoit au titre d'un emploi salarié exercé dans cet autre Etat, à condition que l'ensemble desdites sommes et rémunérations n'excède pas pour une année d'imposition 120.000 F belges ou l'équivalent de cette somme en monnaie grecque au cours officiel du change.

Article 22.

Revenus non expressément mentionnés

Un résident d'un Etat contractant n'est pas im-

sable dans l'autre Etat contractant sur les éléments de son revenu qui ne sont pas expressément mentionnés dans les articles précédents si, suivant la législation du premier Etat, il y est imposable sur ces éléments de revenu.

Toutefois, si ces éléments de revenu sont compris dans les revenus imputables à un établissement stable ou à une base fixe, exploité dans cet autre Etat par lefit résident, ils sont imposables dans cet autre Etat.

IV. DISPOSITIONS PREVENTIVES DE LA DOUBLE IMPOSITION :

Article 23 .

1. Lorsqu'un résident de la Grèce reçoit des revenus qui, conformément aux dispositions de la convention, sont imposables en Belgique, la Grèce déduit de l'impôt qu'elle perçoit sur les revenus de ce résident, un montant égal à l'impôt sur le revenu payé en Belgique. Cette déduction s'effectue suivant les modalités prévues par la législation grecque relatives à l'imputation des impôts étrangers sur l'impôt grec; elle ne peut excéder la fraction de l'impôt grec, calculé avant la déduction, qui correspond aux revenus imposables en Belgique.

2. En ce qui concerne les résidents de la Belgique la double imposition est évitée comme suit : /

a) les revenus imposables en Grèce conformément à cette convention—à l'exclusion des revenus visés sub c, e et f—sont exemptés d'impôt belge. Cette exonération ne limite pas le droit de la Belgique d'appliquer, pour le calcul de l'impôt dû sur les autres revenus d'un tel résident le même taux que si les revenus susvisés n'avaient pas été exemptés;

b) lorsque, conformément à législation belge, des pertes subies par une entreprise de la Belgique dans un établissement stable situé en Grèce ont été effectivement déduites des bénéfices de cette entreprise pour son imposition en Belgique, l'exemption prévue sub a ne s'applique pas aux bénéfices d'autres périodes imposables qui sont imputables à cet établissement, mais ont été exemptés d'impôt en Grèce en raison de leur compensation avec lesdites pertes;

c) sous réserve des dispositions prévues sub e et f, lorsqu'un résident de la Belgique reçoit des revenus imposables en Grèce en vertu de l'article 10, paragraphe 2, de l'article 11, paragraphes 2 et 6 ou de l'article 12, paragraphes 2 et 6 la Belgique accorde une déduction correspondant à la quotité forfaitaire d'impôt grec, déterminée dans les conditions et aux taux prévus par la législation belge;

d) par dérogation aux dispositions de législation nationale, la Belgique accorde les déductions prévues sub c également à raison des revenus visés à ce paragraphe qui sont imposables en Grèce en vertu de la convention et des dispositions générales de la législation hellénique, lorsqu'ils sont temporairement exemptés d'impôt par des dispositions légales particulières tendant à favoriser les investissements utiles au développement de l'économie nationale de la Grèce;

e) lorsqu'une société résidente de la Belgique a la propriété d'actions ou parts d'une société par actions, résidente de la Grèce, et soumise dans cet Etat à l'impôt visé à l'article 2, paragraphe 3, B - b, les dividendes qui lui sont attribués par cette dernière société sont exemptés en Belgique de l'impôt visé à l'article 2, paragraphe 3, A - b, dans la mesure où cette exemption serait accordée si les deux sociétés étaient résidentes en Belgique. Cette disposition n'exclut pas le prélèvement sur ces dividendes du précompte mobilier exigible suivant la législation belge;

f) lorsqu'une société résidente de la Belgique a eu, pendant toute la durée de l'exercice social d'une société par actions résidente de la Grèce et soumise dans cet Etat à l'impôt sur le revenu des personnes morales, la propriété exclusive d'actions ou parts de cette dernière société, elle est également exemptée du précompte mobilier exigible, suivant la législation belge, sur les dividendes de ces actions ou parts, à la condition d'en faire la demande par écrit au plus tard dans le délai prescrit pour la remise de sa déclaration annuelle, étant entendu que lors de la redistribution à ses propres actionnaires de ces dividendes non soumis au précompte mobilier, ceux-ci ne pourront être déduits des dividendes distribués passibles du précompte mobilier. Cette disposition n'est pas applicable lorsque la première société a valablement opté pour l'imposition de ses bénéfices à l'impôt des personnes physiques.

V. DISPOSITIONS SPECIALES

Articles 24.

Non-discrimination

1. Les nationaux d'un Etat contractant ne sont soumis dans l'autre Etat contractant à aucune imposition ou obligation y relative qui est autre ou plus lourde que celle à laquelle sont ou pourront être assujettis les nationaux de cet autre Etat se trouvant dans la même situation.

2. Le terme «nationaux» désigne :

a) toutes les personnes physiques qui possèdent la nationalité d'un Etat contractant;

b) toutes les sociétés constituées conformément à la législation en vigueur dans un Etat contractant.

3. Les apatrides ne sont soumis dans un Etat contractant à aucune imposition ou obligation y relative qui est autre ou plus lourde que celle à laquelle sont ou pourront être assujettis les nationaux de cet Etat se trouvant dans la même situation.

4. Les personnes physiques résidentes d'un Etat contractant qui sont imposables dans l'autre Etat, y bénéficient—pour l'assiette des impôts calculés, conformément à la législation de cet autre Etat, à des taux progressifs ou sur une base diminuée d'abattements—des exemptions, abattements à la base, déduction ou autres avantages, qui sont accordés, en raison de leurs charges de famille, aux nationaux—personnes physiques—de cet autre Etat qui en sont des résidents.

5. L'imposition d'un établissement stable qu'une entreprise d'un Etat contractant a dans l'autre Etat contractant n'est pas établie dans cet autre Etat d'une façon moins favorable que l'imposition des entreprises de cet autre Etat qui exercent la même activité.

Cette disposition ne fait pas obstacle à ce que les bénéfices imputables à l'établissement stable dont dispose dans un Etat contractant une société résidente de l'autre Etat contractant ou un autre groupement de personnes ayant son siège de direction effective dans cet autre Etat, soient imposés globalement dans le premier Etat au taux fixé par sa législation nationale, à condition que celui-ci n'excède pas le taux maximum de l'impôt applicable à l'ensemble ou à une fraction des bénéfices des sociétés résidentes de ce premier Etat.

6. Sauf en cas d'application de l'article 9, les intérêts, redevances et autres frais payés par une entreprise d'un Etat contractant à un résident de l'autre Etat contractant sont déductibles pour la détermination des bénéfices imposables de cette entreprise, dans les mêmes conditions que s'ils avaient été payés à un résident du premier Etat.

7. Les entreprises d'un Etat contractant, dont le ca-

pital est en totalité ou en partie, directement ou indirectement, détenu ou contrôlé par un ou plusieurs résidents de l'autre Etat contractant, ne sont soumises dans le premier Etat contractant à aucune imposition ou obligation y relative, autre ou plus lourde que celle à laquelle sont ou pourront être assujetties les autres entreprises de même nature de ce premier Etat.

8. Le terme «imposition» désigne, dans le présent article, les impôts de toute nature ou denomination.

Article 25

Procédure amiable

1. Lorsqu'un résident d'un Etat contractant estime que les mesures prises par un Etat contractant ou par chacun des deux Etats entraînent ou entraîneront pour lui une double imposition non conforme à la présente convention, il peut, indépendamment des voies de recours prévues par la législation nationale de ces Etats, adresser à l'autorité compétente de l'Etat contractant dont il est un résident une demande écrite et motivée de révision de cette imposition. Cette demande doit être présentée dans un délai de deux ans à compter de la notification ou de la perception à la source de la seconde imposition.

2. L'autorité compétente visée au paragraphe 1 s'efforce, si la réclamation lui paraît fondée et si elle n'est pas elle-même en mesure d'apporter une solution satisfaisante, de régler la question par voie d'accord amiable avec l'autorité compétente de l'autre Etat contractant, en vue d'éviter une double imposition non conforme à la convention.

3. Les autorités compétentes des Etats contractants s'efforcent, par voie d'accord amiable, de résoudre les difficultés ou de dissiper les doutes auxquels peut donner lieu l'application de la convention.

5. Les autorités compétentes des Etats contractants se concertent au sujet des mesures administratives nécessaires à l'exécution des dispositions de la convention et notamment au sujet des justifications à fournir par les résidents de chaque Etat pour bénéficier dans l'autre Etat des exemptions ou réductions d'impôts prévues à cette convention.

Article 26.

Echange de renseignements

1. Les autorités compétentes des Etats contractants échangent les renseignements nécessaires pour appliquer les dispositions de la convention et pour éviter l'évasion fiscale en ce qui concerne les impôts visés par celle-ci.

Tout renseignement ainsi obtenu doit être tenu secret; il ne peut être communiqué, en dehors du contribuable ou de son mandataire, qu'aux personnes ou autorités chargées de l'établissement ou du recouvrement des impôts visés par la présente convention et des réclamations et recours y relatifs, ainsi qu'aux autorités judiciaires en vue de poursuites pénales.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à l'un des Etats contractant l'obligation :

a) de prendre des dispositions administratives dérogeant à sa propre législation ou à sa pratique administrative ou à celles de l'autre Etat contractant;

b) de fournir des renseignements qui ne pourraient être obtenus sur la base de sa propre législation ou dans le cadre de sa pratique administrative normale ou de celles de l'autre Etat contractant;

c) de transmettre des renseignements qui révéleraient un secret commercial, industriel, professionnel ou un procédé commercial, ou des renseignements dont la communication serait contraire à l'ordre public.

Article 27.

Assistance au recouvrement

1. Les Etats contractants s'engagent à se prêter mutuellement aide et assistance aux fins de notifier et de recouvrer en principal, accroissements, additionnels, intérêts, frais et amendes sans caractère pénal, les impôts visés à l'article 2.

2. Sur requête de l'autorité compétente d'un Etat contractant, de l'autorité compétente d'un Etat contractant, l'autorité compétente de l'autre Etat contractant notifié et recouvre, suivant les dispositions légales et réglementaires applicables au recouvrement desdits impôts de ce dernier Etat, les créances fiscales visées au paragraphe 1 qui sont exigibles dans le premier Etat. Ces créances ne jouissent d'aucun privilège dans l'Etat requis et celui-ci n'est pas tenu d'appliquer des moyens d'exécution qui ne sont pas autorisés par les dispositions légales ou réglementaires de l'Etat requérant.

3. Les requêtes visées au paragraphe 2 sont appuyées d'une copie officielle des titres exécutoires accompagnée, s'il échet, d'une copie officielle des décisions passées en force de chose jugée.

4. En ce qui concerne les créances fiscales qui sont susceptibles de recours, l'autorité compétente d'un Etat contractant peut, pour la sauvegarde de ses droits, demander à l'autorité compétente de l'autre Etat contractant de prendre les mesures conservatoires prévues par la législation de celui-ci ; les dispositions des paragraphes 1 à 3 sont applicables, mutatis mutandis, à ces mesures.

5. L'article 26, paragraphe 1, alinéa 2, s'applique également à tout renseignement porté, en exécution du présent article, à la connaissance de l'autorité compétente de l'Etat requis.

6. Les Ministres des Finances des deux Etats contractants ou leurs délégués mandatés à cette fin communiquent directement entre eux aux fins prévues aux articles 25, 26 et 27.

Article 28.

Limitation des effets de la convention

1. Sans préjudice de l'application de l'article 23 paragraphe 2, f, les dispositions de la présente convention ne limitent pas les droits et avantages que la législation d'un Etat contractant accorde en matière d'impôts visés à l'article 2.

2. Ces dispositions ne portent pas atteinte aux privilèges fiscaux dont bénéficient les membres des missions diplomatiques et des postes consulaires en vertu, soit des règles générales du droit des gens, soit des dispositions d'accords particuliers.

VI. DISPOSITIONS FINALES

Article 29.

Suspension d'effet d'une convention antérieure

A partir du jour où la présente convention entrera en vigueur et aussi longtemps qu'elle le demeurera les dispositions de l'accord conclu entre la Belgique et la Grèce, par échange de lettres des 15 et 23 juin 1954, en vue de l'exonération fiscale réciproque des bénéfices réalisés par des entreprises de navigation maritime ou aérienne en trafic international, cesseront de s'appliquer.

Article 30.

Entrée en vigueur

1. La présente convention sera ratifiée et les instruments de ratification seront échangés le plus tôt possible à Bruxelles.

2. La présente convention entrera en vigueur le

quinzième jour suivant celui de l'échange des instrument de ratifications et elle s'appliquera :

- a) aux impôts dus à la source sur les revenus attribués ou mis en paiement à dater du 1er janvier 1967;
- b) aux autres impôts établis sur des revenus de périodes imposables prenant fin le 31 décembre 1966 et après cette date.

Article 31.

Dénonciation

La présente convention restera indéfiniment en vigueur ; mais chacun des Etats contractants pourra, jusqu'au 30 juin inclus de toute année civile à partir de la cinquième année à dater de celle de sa ratification, la dénoncer, par écrit et par le voie diplomatique, à l'autre Etat contractant. En cas de dénonciation avant le 1er juillet d'une telle année, la convention s'appliquera pour la dernière fois;

a) aux impôts dus à la source sur les revenus normalement attribués ou mis en paiement au plus tard le 31 décembre de cette année;

b) aux autres impôts établis sur des revenus de périodes imposables clôturées normalement au plus tard le 30 décembre de ladite année.

EN FOI DE QUOI les Plénipotentiaires des deux Etats ont signé la présente convention et y ont apposé leurs sceaux.

Fait à Athènes le 24 mai 1968.

en double exemplaire, en langue française, en langue néerlandaise et en langue grecque, les trois textes faisant également foi.

Le texte en langue française, fera foi en cas de divergence entre les textes.

Pour le Royaume de Grèce Pour le Royaume de Belgique

Pipinelis

Selys Longchamps

Protocole Final

Au moment de procéder à la signature de la convention conclue ce jour entre la Belgique et la Grèce en vue d'éviter les doubles impositions et de régler certaines autres questions en matière d'impôts sur le revenu, les Plénipotentiaires soussignés sont convenus des dispositions suivantes, qui forment partie intégrante de cette convention.

1. Définition de l'établissement stable. c

Ad article 5, paragraphe 2, g

Cette disposition s'applique, dans les mêmes conditions, à la base qu'une entreprise d'un Etat contractant utiliserait dans l'autre Etat pour y effectuer des études ou recherches ou y prester des services de nature technique ou scientifique, pour autant que ces études ou travaux rentrent dans le cadre de son activité normale.

2. Bénéfices des entreprises.

Ad article 7, paragraphe 1.

Lorsque le droit d'imposition des bénéfices d'une entreprise exploitée par une société—autre qu'une société par actions—résidente d'un Etat contractant est attribué à un Etat contractant en vertu de l'article 7, paragraphe 1, aucune disposition de la convention n'empêche cet Etat d'imposer lesdits bénéfices au nom des associés de cette société.

3. Entreprises de navigation maritime

Ad article 8, paragraphe 1, a.

Lorsque les navires immatriculés dans un Etat contractant, ou munis de lettres des mer par celui-ci, sont exploités par une entreprise ayant son siège de direction effective dans l'autre Etat contractant, les revenus visés à cette disposition sont imposables dans cet autre Etat.

4. Dividendes.

Ad article 10, paragraphe 2, b.

Dans l'éventualité où, par modification à la législation grecque en vigueur à la date de la signature de la convention, les dividendes visés à l'article 10, paragraphe 2, b, ne viendraient plus en déduction du revenu global net de la société qui est assujéti à l'impôt grec sur le revenu des personnes morales, les autorités compétentes des deux Etats contractants se concerteraient pour reviser, dans un esprit de réciprocité, le taux maximal prévu audit article 10, paragraphe 2, b.

Fait à Athènes le 24 mai 1968,

en double exemplaire, en langue française, en langue néerlandaise et en langue grecque.

P. Pipinelis

Selys Longamps